

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 122

Rozeslána dne 7. září 2001

Cena Kč 29,70

O B S A H:

315. Zákon, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů
 316. Zákon, kterým se mění zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb.
 317. Zákon, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů
 318. Zákon o poskytování informací a další součinnosti pro účely řízení před Evropským soudem pro lidská práva a před Výborem OSN pro lidská práva
 319. Zákon, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů
 320. Zákon o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole)
 321. Zákon o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zákona č. 64/1986 Sb.
-

315

ZÁKON

ze dne 7. srpna 2001,

kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. I

Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 124/2000 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 1) zní:

„§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví podmínky provádění hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, bezpečnosti a ochrany zdraví při těchto činnostech, bezpečnosti provozu, ochrany pracovního prostředí, pro výzkum, výrobu a uvádění výbušnin, výbušných předmětů a pomůcek na trh, jakož i podmínky pro nakládání s nimi. Dále upravuje organizaci a působnost orgánů státní báňské správy.

(2) Tento zákon se nevztahuje na

- a) výbušniny, výbušné předměty a pomůcky, které drží pro své potřeby ozbrojené síly České republiky, ozbrojené bezpečnostní sbory, ozbrojené složky Celní správy nebo zpravodajské služby České republiky,
- b) výbušniny, výbušné předměty a pomůcky, které drží pro své potřeby ozbrojené síly a sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, při průjezdu přes území České republiky nebo při přeletu nad územím České republiky, vyplývá-li to z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,
- c) střelivo.¹⁾

Zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní poznámka pod čarou č. 1) se označuje jako poznámka pod čarou č. 1a), a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

2. § 3a včetně nadpisu zní:

„§ 3a

Organizace

Za organizace podle tohoto zákona se považují právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, pokud vykonávají některou z činností uvedených v části druhé nebo třetí tohoto zákona.“

3. Za § 3a se vkládá nový § 3b, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3a) a 3b) zní:

„§ 3b

Další práva a povinnosti zaměstnanců a zástupců zaměstnanců

(1) Zaměstnanec má tato další práva a povinnosti:^{3a)}

- a) právo vzdát se z pracoviště, jestliže vzniknou okolnosti, o kterých se domnívá, že představují vážné nebezpečí pro jeho bezpečnost nebo zdraví,
- b) právo žádat, aby organizace nebo obvodní báňský úřad provedly revizi a šetření tam, kde se domnívá, že jsou porušovány předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu,
- c) povinnost uposlechnout příkazy osob řídicích zdolávání havárie,
- d) povinnost splnit závazný příkaz báňského inspektora.

(2) Příslušný odborový orgán nebo zástupce pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci má mimo práv a povinností stanovených pracovněprávními předpisy^{3a)} též právo

- a) účastnit se inspekcí a šetření prováděných na pracovišti zaměstnavatelem, státní báňskou správou

¹⁾ Zákon č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

nebo jiným k tomu oprávněným orgánem podle zvláštních právních předpisů,^{3b)}

- b) sledovat a šetřit záležitosti týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví,
- c) obracet se s žádostí o pomoc na poradce a nezávislé znalce,
- d) na konzultace se státní báňskou správou,
- e) dostávat zprávy od zaměstnavatele o nehodách a nebezpečných událostech.

^{3a)} Například zákoník práce, vyhláška č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění pozdějších předpisů.

^{3b)} Například zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 5 se odstavec 5 zrušuje.

5. V § 6 odstavec 3 zní:

„(3) Organizace je dále povinna

- a) evidovat jména, příjmení a evidenční čísla osob, které se s jejím vědomím nacházejí v podzemí, s uvedením místa, kde se pravděpodobně nacházejí,
- b) bezodkladně ohlásit obvodnímu báňskému úřadu závažné události a nebezpečné stavy, provozní nehody (havárie) a závažné pracovní úrazy; provozní nehodou (havárií) se rozumí událost, kterou byly ohroženy životy nebo zdraví osob,
- c) zjišťovat příčiny provozních nehod a pracovních úrazů,
- d) přijímat bezodkladná opatření k odstranění zjištěných závad a k předcházení provozních nehod a pracovních úrazů,
- e) výsledky šetření provozních nehod a závažných pracovních úrazů předkládat obvodnímu báňskému úřadu spolu s uvedením opatření provedených k odstranění zjištěných závad,
- f) informovat obvodní báňský úřad o podané žádosti zaměstnance (§ 3b) o provedení prošetření bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a toto prošetření provést,
- g) předložit před prvním použitím v dole Českému báňskému úřadu ke schválení (§ 8 odst. 3) vybrané typy důlních strojů, zařízení a pomůcek, pokud již není Českým báňským úřadem schváleno jejich použití jinde v České republice.“.

6. V § 7 odst. 7 a 8 se slova „revírní“ nahrazují slovy „hlavní“.

7. Za § 18 se vkládá nový § 18a, který zní:

„§ 18a

Vydaná rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru a o povolení hornické činnosti jsou závazná i pro právní nástupce účastníků řízení.“.

8. V § 19 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Vydaná rozhodnutí o povolení dobývání ložiska nevyhrazeného nerostu jsou závazná i pro právní nástupce účastníků řízení.“.

9. V § 20 odst. 1 se slova „písm. b) až i)“ nahrazují slovy „písm. b) až j)“.

10. V § 21 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 13a) zní:

„(1) Výbušninami podle tohoto zákona se rozumí látky a předměty, které jsou uvedeny v mezinárodní smlouvě o přepravě nebezpečných věcí, kterou je Česká republika vázána^{13a)} a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů, a jsou zařazeny v Příloze A této smlouvy do třídy I těchto látek, jakož i látky, které mají vlastnosti trhavin, třaskavin, střelivin nebo výbušných pyrotechnických složí, pokud nejde o střelivo a pyrotechnické výrobky.

^{13a)} Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí – ADR (Ženeva, 1957) vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., ve znění pozdějších změn vyhlášených pod č. 159/1997 Sb., č. 186/1998 Sb., č. 54/1999 Sb. a č. 93/2000 Sb. m. s.“.

11. V § 21 odst. 2 se slova „; tento zákon se nevztahuje na střelivo.“⁷⁾ nahrazují slovy „a na výbušné materiály, které jsou nebezpečné pro přepravu a nejde o výbušninu podle odstavce 1.“.

12. V § 21 se za odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 až 5, které znějí:

„(3) Za trhačí práce se považují práce, při kterých se využívá energie chemické výbuchové přeměny výbušnin a které zahrnují soubor pracovních operací, zejména nabíjení trhavin, přípravu a nabíjení roznětných náložek, zhotovování roznětné sítě, odpálení náloží (odpal) a výbuch náloží (odstřel).

(4) Za nakládání s výbušninami se považuje výroba a zhotovování výbušnin, jejich používání, skladování, předávání, přeprava a ničení, jakož i předávání a přeprava při obchodování s nimi. Za nakládání s výbušninami se nepovažuje jejich výzkum, vývoj a zkoušení.

(5) Předáním výbušnin se rozumí každé její skutečné přemístění, s výjimkou přemístění výbušnin v rámci jedné a téže obce.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 6 až 9.

13. Nadpis nad § 22 zní: „Nakládání s výbuš-

ninami“ a nadpis pod § 22 zní: „**Obecné povinnosti při nakládání s výbušninami**“.

14. V § 22 odst. 3 se slova „příslušný útvar Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „okresní ředitelství Policie České republiky příslušné podle sídla organizace (dále jen „příslušný útvar Policie České republiky“).

15. V § 22 odst. 4 se slova „útvary Sboru národní bezpečnosti, a mimo prostor organizace útvaru Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „příslušnému útvaru Policie České republiky, a mimo prostor organizace nejbližšímu útvaru Policie České republiky“.

16. § 24 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 13b) a 13c) zní:

„§ 24

Uvádění výbušnin, výbušných předmětů a pomůcek na trh

(1) Výbušniny, výbušné předměty a pomůcky se uvádějí na trh podle zvláštního zákona,^{13b)} pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Plastické trhavyiny musejí obsahovat detekční látky, které umožní jejich identifikaci a zjištění.

(3) Metody pro ověřování základních požadavků na bezpečnost výbušnin, nejsou-li stanoveny harmonizovanou českou technickou normou,^{13c)} stanoví Český báňský úřad vyhláškou.

(4) Český báňský úřad stanoví vyhláškou druhy detekčních látek a podrobnější podmínky pro uvádění výbušnin, výbušných předmětů a pomůcek na trh, jakož i podmínky pro jejich přezkušování.

^{13b)} Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{13c)} § 4a odst. 1 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb..“.

17. § 25 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 13d), 13e) a 13f) zní:

„§ 25

Předávání a převímání výbušnin

(1) Výbušninu lze předat a převzít jen na základě povolení orgánu státní báňské správy, který je příslušný k povolování trhacích prací nebo ohňostrojných prací, k nimž je výbušnina určena. Toto povolení se nepožaduje u bezdymného prachu, černého prachu a zápalek, pokud nejsou určeny pro trhací práce nebo ohňostrojné práce.

(2) Povolení lze vydat jen organizaci, která současně při podání žádosti o vydání povolení prokáže, že má oprávnění k podnikání podle tohoto zákona nebo

podle zvláštních právních předpisů a má osobu odborně způsobilou podle § 36; má-li být výbušnina organizací skladována, předloží doklad o podmínkách skladování. Žádost o vydání povolení obsahuje

- obchodní firmu nebo název,^{13d)} nebo jméno a příjmení, adresu sídla, místa provozovny či místa podnikání, nebo adresu bydliště, identifikační číslo nebo rodné číslo, nebo datum narození, není-li rodné číslo přiděleno, týkající se předávající i převímající organizace,
- druh a množství předávané výbušniny,
- úplný popis výbušniny a způsob její identifikace, včetně identifikačního čísla,
- údaje o splnění podmínek pro uvedení výbušniny na trh, pokud má být výbušnina uvedena na trh.

(3) Organizace může výbušninu předat jiné organizaci nebo své organizační složce jen na základě povolení obvodního báňského úřadu příslušného podle místa určení a v případě předávání výbušniny do ciziny nebo z ciziny jen na základě povolení Českého báňského úřadu; tím nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů.^{13e)} O vydání povolení je povinna příslušný báňský úřad požádat organizace, která je příjemcem výbušniny, a tuto povinnost má i v případě, že se výbušnina předává mezi jejími provozovny,^{13f)} jež se nacházejí mimo území těžby obce. Povolení k tranzitu výbušnin přes území České republiky vydává Český báňský úřad; o povolení žádá osoba, která má přepravu provést.

(4) Příslušný orgán státní báňské správy před vydáním povolení ověří, zda převímající organizace je oprávněna výbušninu převzít (odstavec 2). Povolení k předání výbušniny vydá jen v případě, jsou-li stanovené podmínky splněny; jinak žádost o vydání povolení zamítne. Povolení k předání výbušniny musí obsahovat údaje uvedené v odstavci 2. Povolení k předání výbušniny vydané obvodním báňským úřadem zašle tento úřad na vědomí krajskému ředitelství Policie České republiky příslušnému podle sídla obvodního báňského úřadu, který povolení vydal. Povolení vydané Českým báňským úřadem zašle tento úřad na vědomí Policejnímu prezídiu Policie České republiky a Generálnímu ředitelství cel.

(5) Účastníkem řízení o vydání povolení k předání výbušniny je předávající i převímající organizace; jde-li o předání výbušniny z ciziny, je účastníkem tohoto řízení pouze převímající organizace, a jde-li o tranzit přes území České republiky, je účastníkem řízení jen osoba, která má přepravu provést.

(6) Organizace jsou povinny zajistit, aby povolení k předání výbušniny bylo přepravováno společně s výbušninou po celou dobu přepravy z místa odeslání až do místa určení a na požádání předloženo celním orgánům, orgánům Policie České republiky a orgánům státní báňské správy. Povolení k předání výbušniny musí být po ukončení přepravy uloženo u převímající

organizace a úředně ověřená kopie tohoto povolení musí být uložena u předávající organizace, v obou případech nejméně po dobu 5 let ode dne ukončení přepravy.

(7) Vyžaduje-li předání výbušniny splnění zvláštních požadavků na bezpečnost nebo zvláštní dozor na území, kde bude probíhat přeprava, přejímající organizace spolu se žádostí o vydání povolení k předání výbušniny poskytne orgánu státní báňské správy kromě údajů uvedených v odstavci 2 též údaje o trase přepravy a způsobu předání, předpokládaný den odeslání a převzetí a označení místa vstupu a výstupu na území České republiky, jde-li o předávání do ciziny, z ciziny nebo o tranzit přes území České republiky. Orgán státní báňské správy přezkoumá podmínky, za kterých má být předání a převzetí uskutečněno, zejména s ohledem na zvláštní požadavky. Jsou-li zvláštní požadavky na bezpečnost nebo zvláštní dozor splněny, vydá povolení k předání výbušniny.

(8) Obvodní báňský úřad může vydat organizaci povolení k opakovanému předávání výbušnin na území České republiky i na delší časové období, nejdéle však na 5 let. V takovém případě je povinna přejímající organizace písemně oznámit obvodnímu báňskému úřadu údaje o množství a druhu výbušniny u každé dílčí dodávky výbušniny, a to před jejím předáním.

(9) Pokud Český báňský úřad při přezkoumání žádosti o vydání povolení k předání výbušnin do ciziny, z ciziny nebo k tranzitu přes území České republiky zjistí závažné nedostatky žádosti, informuje Komisi Evropských společenství (dále jen „Komise“).

(10) Organizace zúčastněné na předávání výbušnin jsou povinny orgánům uvedeným v odstavci 6 na jejich žádost sdělit všechny informace týkající se předávání výbušnin a předložit jim doklady o nakládání s předávanými výbušninami.

(11) Organizace nesmí předat výbušninu, jestliže jí přejímající organizace nepředloží povolení orgánu státní báňské správy k předání výbušniny.

(12) Orgán státní báňské správy může rozhodnout o zamítnutí žádosti o vydání povolení k předání výbušniny nebo činnost podle již vydaného povolení pozastavit, jestliže zjistí vážné ohrožení nebo narušení veřejného zájmu na bezpečnosti a ochraně životů a zdraví osob i zvířat nebo majetku. Organizace, již byla žádost o vydání povolení k předání výbušniny zamítnuta, může podat novou žádost až po uplynutí 30 dnů ode dne zamítnutí žádosti. Činnost podle vydaného povolení k předání výbušniny může být pozastavena na dobu nejdéle 6 měsíců. Příslušný orgán státní báňské správy své rozhodnutí o pozastavení činnosti zruší, jakmile pomínou důvody, pro které bylo rozhodnutí o pozastavení činnosti vydáno; nedojde-li však ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o pozastavení činnosti k odstranění vážného ohrožení nebo narušení veřejného zájmu, rozhodne o zrušení vydaného povolení.

lení. V případech, kdy jde o předání výbušniny do ciziny, z ciziny nebo o tranzit přes území České republiky, Český báňský úřad informuje Komisi o zamítnutí žádosti o vydání povolení k předání výbušniny na území České republiky nebo povolení jejího tranzitu přes území České republiky anebo o pozastavení činnosti podle těchto již vydaných povolení nebo o zrušení vydaného povolení.

(13) Je zakázáno předávat plastické trhavinu, které neobsahují detekční látky (§ 24 odst. 2).

^{13d)} § 8 obchodního zákoníku.

^{13e)} Například zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.

^{13f)} § 17 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

18. V § 27 odst. 3 se slova „příslušnému policejnímu útvaru“ nahrazují slovy „krajskému ředitelství Policie České republiky příslušnému podle sídla obvodního báňského úřadu, který rozhodnutí vydal“.

19. Za § 28 se vkládá nový § 28a, který včetně nadpisu zní:

„§ 28a

Používání výbušnin v rizikových podmínkách a v rizikovém prostředí

(1) Český báňský úřad stanoví vyhláškou bližší podmínky, popřípadě vlastnosti výbušnin, které lze použít v rizikových podmínkách nebo v rizikovém prostředí (například v plynujících nebo uhelných dolech, popřípadě v uhelných lomech, při extrémních teplotních podmínkách, v prostředí s nebezpečím výbuchu plynu nebo prachu), a přezkušování vlastností těchto výbušnin.

(2) Jednotlivé druhy výbušnin pro účely uvedené v odstavci 1 musí být k prvnímu použití povoleny Českým báňským úřadem.“

20. V § 29 odst. 2 se slova „Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „Policie České republiky“.

21. V § 29 se na konci odstavce 3 doplňuje tato věta: „Výbušniny a výbušné předměty, které nejsou určeny k okamžitému a bezprostřednímu použití nebo se kterými se jinak nenakládá, musí být uloženy buď v objektech uvedených v odstavci 1 nebo ve skladech výbušnin.“

22. V § 32 odst. 4 se slova „příslušnému útvaru Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „kraj-

skému ředitelství Policie České republiky příslušnému podle sídla orgánu, který rozhodnutí vydal“.

23. V § 33 odstavec 1 zní:

„(1) Organizace, které nakládají s výbušninami a výbušnými předměty nebo provádějí jejich výzkum, vývoj nebo zkoušky, musejí vést evidenci výbušnin a výbušných předmětů tak, aby byl přehled o tom, jak byly výbušniny a výbušné předměty získány, kde se nacházejí, v jakém množství a komu byly předány nebo jak s nimi bylo naloženo.“.

24. V § 33 odstavec 3 zní:

„(3) Organizace uvedené v odstavci 1 vedou evidenci výbušnin a výbušných předmětů po celou dobu, po kterou výbušniny nebo výbušný předmět drží, a uchovávají ji ještě nejméně 3 roky po skončení kalendářního roku, v němž výbušniny nebo výbušné předměty vyrobily, spotřebovaly nebo je předaly jinému subjektu nebo organizaci. Tato povinnost nezaniká ani ukončením činnosti organizace. V případě zániku organizace předá správce konkursní podstaty nebo likvidátor evidenci výbušnin a výbušných předmětů příslušnému obvodnímu báňskému úřadu.“.

25. V § 33 odst. 4 se slova „Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „Policie České republiky“.

26. Za § 36a se vkládají nové § 36b a 36c, které včetně nadpisu znějí:

**„Informace o organizacích, které používají
výbušniny
§ 36b**

(1) Obvodní báňské úřady vedou evidenci organizací používajících výbušniny, která obsahuje údaje uvedené v § 25 odst. 2 písm. a). Tato evidence musí být průběžně aktualizována.

(2) Organizace používající výbušniny oznamují obvodnímu báňskému úřadu změny údajů uvedených v odstavci 1 nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne jejich vzniku.

(3) Obvodní báňské úřady jsou povinny umožnit přístup do evidencí vedených podle odstavce 1 orgánům Policie České republiky.

§ 36c

Ministerstvo průmyslu a obchodu vede evidenci organizací, jimž vydalo souhlas k výrobě, zpracování, výzkumu nebo vývoji výbušnin, jakož i k ničení, zneškodňování, nákupu a prodeji výbušnin. Tato evidence musí být průběžně aktualizována.“.

27. § 37 se zrušuje.

28. V § 39 odst. 1 písm. a) se za slova „výrobou výbušnin“ vkládají slova „, nakládáním s výbušninami“.

29. V § 39 odst. 4 větě první se slova „pro účel jejich vrchního dozoru“ zrušují.

30. V § 39 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 18a) zní:

„(5) Pro účely správního řízení jsou orgány státní báňské správy oprávněny získávat bezplatně údaje z katastru nemovitostí, včetně údajů poskytovaných na technickém nosiči dat a prostřednictvím dálkového přístupu pomocí počítačové sítě.^{18a)}“

^{18a)} § 22 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

31. V § 40 odst. 3 písm. c) se slovo „revírních“ nahrazuje slovem „hlavních“.

32. V § 40 odst. 5 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) až f), která včetně poznámky pod čarou č. 18b) znějí:

- „c) plní vůči Komisi povinnosti České republiky, které vyplývají z tohoto zákona,
- d) stanoví vyhláškou zkušební metody, kterými se ověřují požadavky na bezpečnost výbušnin,
- e) povoluje jednotlivé druhy výbušnin k prvnímu použití v rizikových podmínkách a v rizikovém prostředí (§ 28a),
- f) plní úkoly orgánu dozoru podle zvláštního zákona,^{18b)} jedná-li se o výbušniny, výbušné předměty a pomůcky, a provádí dozor nad tím, zda pro výbušniny, výbušné předměty a pomůcky bylo vydáno prohlášení o shodě.

^{18b)} § 18 a 19 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.“.

33. V § 40 odstavec 6 včetně poznámky pod čarou č. 18c) zní:

„(6) Český báňský úřad dále

- a) zpracovává v součinnosti s hlavním hygienikem^{18c)} koncepci bezpečnosti a ochrany zdraví při hornické činnosti v dolech, a to po projednání s organizacemi reprezentujícími dotčené zaměstnavatele a zaměstnance, kteří se podílejí na jejím uskutečňování, a tuto koncepci podle potřeby aktualizuje,
- b) zabezpečuje a koordinuje v součinnosti s příslušnými ústředními orgány úkoly mezinárodní spolupráce v oblasti své působnosti,
- c) eviduje údaje o pracovních úrazech, provozních nehodách a nebezpečných událostech, ke kterým došlo při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem a při nakládání s výbušninami; z těchto údajů sestavuje roční statistiky, které zveřejňuje,

d) informuje Komisi o ochranných opatřeních podle § 45 odst. 3 písm. b), c) a e).

^{18c)} Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb.“.

34. V § 41 odst. 2 písmeno k) zní:

„k) schvalují služební řády závodních báňských záchranných stanic,“.

35. § 45 zní:

„§ 45

(1) Orgány státní báňské správy mohou odejmout fyzickým osobám jimi vydaná oprávnění nebo osvědčení k výkonu činností za hrubé nebo opakované porušení předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu, a to až na dobu 3 let.

(2) Orgány státní báňské správy mohou zrušit rozhodnutí nebo jiná opatření opravňující k výkonu činností podle tohoto zákona vydaná organizaci, pokud tato organizace hrubě nebo opakovaně poruší předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nebo bezpečnosti provozu, a to až na dobu 3 let.

(3) Orgány státní báňské správy mohou

- a) odejmout výbušninu nebo výbušný předmět, které byly získány nebo s nimiž bylo nakládáno v rozporu s tímto zákonem nebo v rozporu s jiným právním předpisem,
- b) odejmout výbušninu nebo výbušný předmět, které ohrožují bezpečnost osob, zvířat nebo majetku, a to i v případě, že výbušnina nebo výbušný předmět nese označení značkou shody,
- c) naříditi výrobci nebo distributorovi stažení výbušniny nebo výbušného předmětu z trhu v případě, že výbušnina nebo výbušný předmět může ohrozit bezpečnost osob i zvířat nebo majetku, a to včetně výbušnin a výbušných předmětů nesoucích označení značkou shody,
- d) naříditi uložení výbušniny nebo výbušného předmětu do skladu výbušnin nebo jejich zneškodnění,
- e) v případě pochybností o vlastnostech výbušniny nebo výbušného předmětu, které byly uvedeny na trh, naříditi výrobci, dovozci nebo distributorovi provedení zkoušek k ověření základních požadavků na bezpečnost výbušniny nebo výbušného předmětu.

(4) V případech uvedených v odstavci 3 písm. a) a b) předá orgán státní báňské správy odejmutou výbušninu Policii České republiky, pokud nepostupuje podle odstavce 3 písm. d).“.

36. § 46 zní:

„§ 46

Správní řád ²¹⁾ se nevztahuje na postup podle

§ 4, 8, § 21 odst. 8, § 23 odst. 2, § 25 odst. 12, § 28a odst. 2 a § 40 odst. 5 písm. b) a e).“.

ČÁST DRUHÁ

Změna horního zákona

Čl. II

Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona č. 541/1991 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 168/1993 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb. a zákona č. 366/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) všechny druhy ropy a hořlavého zemního plynu (uhlovodíky), všechny druhy uhlí a bituminosní horniny,“.

2. V § 10 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který včetně poznámky pod čarou č. 3a) zní:

„(2) Povinnosti v odstavci 1 písm. a) až c) a písm. g) u ložisek s nestanoveným dobývacím prostorem zajišťuje také Česká geologická služba.^{3a)}“

^{3a)} § 17 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 11 odstavec 1 zní:

„(1) Vyhledávání a průzkum ložisek vyhrazených nerostů a výhradních ložisek nevyhrazených nerostů je možné provádět pouze na průzkumném území, které je stanoveno podle zvláštních právních předpisů.³⁾“.

4. V § 24 se na konci odstavce 1 doplňuje věta, která včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní: „Předložil-li organizace současně se žádostí o stanovení dobývacího prostoru plán otvírky, přípravy a dobývání výhradního ložiska, včetně dokladu o vypořádání střetu zájmů, a jsou-li splněny ostatní zákonem stanovené podmínky, spojí obvodní báňský úřad správní řízení o stanovení dobývacího prostoru se správním řízením o povolení hornické činnosti podle zvláštního právního předpisu.^{12a)}“

^{12a)} § 17 a 18 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 542/1991 Sb.“.

5. V § 24 odst. 3 větě druhé se slova „povolení geologických prací“ nahrazují slovy „rozhodnutí o stanovení průzkumného území“.

6. V § 28 odst. 1 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

„f) u výhradních ložisek též žádostí o povolení otvírky, přípravy a dobývání, pokud organizace žádá současně o stanovení dobývacího prostoru a o povolení hornické činnosti.“.

7. V § 32a odst. 2 větě první se slova „vyhrazených nerostů“ nahrazují slovy „nerostů na výhradních ložiskách“.

8. V § 32a odst. 2 se na konci věty první tečka nahrazuje středníkem a za středník se vkládají slova „úhrada se stanoví z těch nerostů, pro jejichž dobývání byl stanoven dobývací prostor.“.

9. V § 32a odst. 2 větě třetí se slovo „vyhrazené“ zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Čl. III

1. Užívají-li právní předpisy v oblasti horního práva pojem pracovník, rozumí se tím zaměstnanec podle zvláštního zákona.¹⁾

2. Pokud organizace podle zákona č. 61/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů, plní úkoly vyplývající z pracovněprávních vztahů, plní úkoly zaměstnavatele podle zvláštního zákona.¹⁾

ČÁST ČTVRTÁ PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. IV

1. Na výbušniny, výbušné předměty a pomůcky uvedené do oběhu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v souladu s dosavadními právními předpisy se pohlíží jako na výbušniny, výbušné předměty a pomůcky uvedené na trh podle tohoto zákona.

2. Řízení o uvedení výbušnin, výbušných předmětů a pomůcek do oběhu zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

3. Rozhodnutí o povolení k odběru výbušnin vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují po dobu, na kterou byla vydána, za povolení k předání výbušnin vydaná podle tohoto zákona.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002, s výjimkou ustanovení § 25 odst. 3, § 25 odst. 7 a 9, § 25 odst. 12 poslední věty, § 40 odst. 5 písm. c) a § 40 odst. 6 písm. d) zákona č. 61/1988 Sb., ve znění tohoto zákona, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁾ Zákonník práce.

316**ZÁKON**

ze dne 8. srpna 2001,

kterým se mění zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví), ve znění zákona č. 159/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 30 odst. 5 se slovo „pravomocného“ zrušuje.

2. V § 30 odst. 5 písm. a) se za slova „s výjimkou“ vkládají slova „oprávnění podat opravný prostředek proti rozhodnutí ministerstva, kterým se zavádí nucená správa v pojišťovně nebo zajišťovně a“.

3. V § 30 odst. 10 písmeno c) zní:
„c) vstupem pojišťovny nebo zajišťovny do likvidace

nebo prohlášením konkurzu na pojišťovnu nebo zajišťovnu.“.

Čl. II**Přechodné ustanovení**

Rozhodnutí ministerstva, kterým se zavádí nucená správa v pojišťovně nebo zajišťovně a které nenabylo v době do nabytí účinnosti tohoto zákona právní moci, se řídí dosavadní právní úpravou.

Čl. III**Účinnost**

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.**Havel v. r.****Zeman v. r.**

317

ZÁKON

ze dne 8. srpna 2001,

kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,
a o změně dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Změna občanského zákoníku

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 131/1982 Sb., zákona č. 94/1988 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 87/1990 Sb., zákona č. 105/1990 Sb., zákona č. 116/1990 Sb., zákona č. 87/1991 Sb., zákona č. 509/1991 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 267/1994 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 89/1996 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb. a zákona č. 229/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 152 se slovo „ze“ nahrazuje slovy „z výměny zpeněžení“.

2. V § 153 odstavec 1 zní:

„(1) Zástavou může být věc movitá nebo nemovitá, podnik nebo jiná věc hromadná, soubor věcí, pohledávka nebo jiné majetkové právo, pokud to jeho povaha připouští, byt nebo nebytový prostor ve vlastnictví podle zvláštního zákona, obchodní podíl, cenný papír nebo předmět průmyslového vlastnictví.“

3. V § 153 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

4. V § 155 odstavec 5 zní:

„(5) Zástavní právo se vztahuje i na nároky zástavního věřitele z odstoupení od smlouvy, podle které vznikla zajištěná pohledávka, nebylo-li v zástavní smlouvě dohodnuto něco jiného.“

5. V § 156 odstavec 1 zní:

„(1) Zástavní právo vzniká na základě písemné smlouvy (§ 552) nebo rozhodnutí soudu o schválení dohody o vypořádání dědictví. Za podmínek stanovených zákonem může zástavní právo vzniknout na základě rozhodnutí soudu nebo správního úřadu. Zástavní právo může vzniknout také ze zákona.“

6. V § 156 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jsou-li zástavou nemovité věci, které se nevidují v katastru nemovitostí, věci hromadné, soubory věcí nebo movité věci, k nimž má zástavní právo vzniknout, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě (§ 157 odst. 2 a 3), musí být zástavní smlouva sepsána ve formě notářského zápisu.“

7. § 157 a 158 znějí:

§ 157

(1) Zástavní právo k nemovitým věcem a k bytům nebo nebytovým prostorům ve vlastnictví podle zvláštního právního předpisu vzniká vkladem do katastru nemovitostí, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Zástavní právo k movitým věcem vzniká jejich odevzdáním zástavnímu věřiteli, nestanoví-li zákon jinak.

(3) Odevzdání movité věci zástavnímu věřiteli podle odstavce 2 může být nahrazeno jejím předáním do úschovy nebo ke skladování pro zástavního věřitele nebo pro zástavního dlužníka u třetí osoby, je-li to dohodnuto v zástavní smlouvě.

§ 158

(1) Zástavní právo k nemovitým věcem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, zástavní právo k věci hromadné, zástavní právo k souboru věcí a zástavní právo k movitým věcem, k nimž má podle zástavní smlouvy vzniknout zástavní právo, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě (§ 157 odst. 2 a 3), vzniká zápisem do Rejstříku zástav vedeného Notářskou komorou České republiky; to neplatí, bylo-li zástavní právo zřízeno rozhodnutím soudu nebo správního úřadu.

(2) Zápis zástavního práva do Rejstříku zástav provede notář, který sepsal zástavní smlouvu ve formě notářského zápisu, bezodkladně po uzavření zástavní smlouvy.“

8. V § 159 odst. 2 se slovo „zástavce“ nahrazuje slovy „zástavního dlužníka“.

9. V § 160 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Zástavní právo k nemovitým věcem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, zástavní právo k věci hromadné, zástavní právo k souboru věcí a zástavní právo k movitým věcem, k nimž vzniklo

zástavní právo, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě (§ 157 odst. 2 a 3), vzniklé na základě rozhodnutí soudu nebo správního úřadu se zaznamenává v Rejstříku zástav vedeném Notářskou komorou České republiky.“.

10. § 161 zní:

„§ 161

(1) Dá-li někdo do zástavy cizí movitou věc bez souhlasu vlastníka nebo osoby, která má k věci jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem, vznikne zástavní právo, jen je-li movitá věc odevzdána zástavnímu věřiteli a ten ji přijme v dobré víře, že zástavce je oprávněn věc zastavit.

(2) Cizí nemovitá věc, věc hromadná, soubor věcí a byt nebo nebytový prostor ve vlastnictví podle zvláštního zákona mohou být dány do zástavy jen se souhlasem vlastníka a osoby, která k nim má jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem. Totéž platí, jde-li o cizí pohledávku, jiné majetkové právo, obchodní podíl, cenný papír a předmět průmyslového vlastnictví.“.

11. V § 162 odst. 1 větě třetí se slovo „zástavci“ nahrazuje slovy „zástavnímu dlužníku“.

12. § 164 a 165 včetně nadpisu znějí:

„§ 164

(1) Zástavní právo působí vůči každému pozdějšímu vlastníku zastavené věci, souboru věcí a bytu nebo nebytovému prostoru ve vlastnictví podle zvláštního zákona, nestanoví-li zákon jinak. Totéž platí, jde-li o každého pozdějšího věřitele zastavené pohledávky, o každého pozdějšího oprávněného ze zastaveného jiného majetkového práva nebo předmětu průmyslového vlastnictví a o každého pozdějšího majitele zastaveného obchodního podílu nebo cenného papíru.

(2) Ten, vůči němuž působí zástavní právo podle odstavce 1, má postavení zástavního dlužníka.

Uspokojení ze zástavy

§ 165

(1) Není-li pohledávka zajištěná zástavním právem splněna včas, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení zástavy. Totéž právo má zástavní věřitel, jestliže pohledávka byla po své splatnosti splněna jen částečně nebo nebylo-li splněno příslušenství pohledávky.

(2) Vznikne-li na zástavě více zástavních práv, uspokojují se zajištěné pohledávky postupně v pořadí určeném podle doby vzniku zástavních práv.“.

13. Za § 165 se vkládá nový § 165a, který zní:

„§ 165a

(1) Zástavu lze zpeněžit na návrh zástavního věřitele ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy. Při nařízení soudního prodeje zástavy a při prodeji zástavy soudem se postupuje podle občanského soudního řádu.

(2) Je-li pohledávka zajištěna více zástavami, může zástavní věřitel navrhnout zpeněžení kterékoliv z nich nebo, je-li to třeba k uspokojení pohledávky, může navrhnout i prodej více nebo všech těchto zástav.

(3) Právo zástavního věřitele domáhat se uspokojení pohledávky zajištěné zástavním právem u soudu po dlužníku není ustanoveními odstavců 1 a 2 dotčeno.“.

14. § 166 zní:

„§ 166

(1) Ten, kdo tvrdí, že prodej zástavy ve veřejné dražbě není přípustný, musí své právo uplatnit žalobou u soudu podanou proti zástavnímu věřiteli na určení nepřipustnosti prodeje zástavy.

(2) Žalobu podle odstavce 1 lze podat do 1 měsíce ode dne doručení oznámení o veřejné dražbě zákonem určeným osobám, nejpozději však přede dnem zahájení veřejné dražby.

(3) Veřejnou dražbu lze vykonat až po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2; je-li v této lhůtě podána žaloba podle odstavce 1, lze ji vykonat až poté, kdy bylo o této žalobě pravomocně rozhodnuto.

(4) Ten, kdo podal bezdůvodně žalobu podle odstavce 1, je povinen nahradit zástavnímu věřiteli škodu, která mu vznikla oddálením prodeje zástavy za dobu od podání žaloby do dne rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci, jestliže zástavní věřitel uplatnil právo na náhradu této škody v průběhu řízení o žalobě před soudem prvního stupně; na návrh zástavního věřitele může soud již v průběhu řízení rozhodnout o tom, že je povinen složit do úschovy u soudu zálohu až do výše možné náhrady škody.“.

15. V § 167 odstavce 1 zní:

„(1) Je-li zástavou pohledávka, poddlužník je povinen splnit svůj dluh po splatnosti zastavené pohledávky zástavnímu věřiteli.“.

16. V § 167 odst. 2 se slova „pohledávky, která je zástavou,“ nahrazují slovy „zastavené pohledávky“.

17. § 168 zní:

„§ 168

Je-li zástavou jiné majetkové právo, postupuje se při jeho zpeněžení s přihlédnutím k povaze tohoto práva přiměřeně podle § 165a nebo podle § 167, nestanoví-li zvláštní právní předpisy jinak.“.

18. V § 169 písm. a) se slovo „dlužník“ nahrazuje slovy „zástavní dlužník“.

19. V § 169 písmeno b) zní:

„b) zástavní dlužník nebo zástavce nesmí nemovitou věc nebo byt nebo nebytový prostor ve vlastnictví podle zvláštního zákona zastavit jinému, dalšímu věřiteli,“.

20. § 170 až 172 včetně nadpisu znějí:

„Zánik zástavního práva

§ 170

(1) Zástavní právo zaniká

- a) zánikem zajištěné pohledávky,
- b) zánikem zástavy,
- c) vzdá-li se zástavní věřitel zástavního práva jednostranným písemným úkonem,
- d) uplynutím doby, na niž bylo zřízeno,
- e) složí-li zástavní dlužník nebo zástavce zástavnímu věřiteli obvyklou cenu zástavy,
- f) písemnou smlouvou uzavřenou mezi zástavním věřitelem a zástavním dlužníkem nebo zástavcem,
- g) v případech stanovených zvláštními právními předpisy.

(2) Promlčením zajištěné pohledávky zástavní právo nezaniká.

§ 171

(1) Zanikne-li zástavní právo k nemovitým věcem, k nimž vzniklo vkladem do katastru nemovitostí, provede se k těmto dnem jeho výmaz.

(2) Zanikne-li zástavní právo zapsané nebo zapsané v Rejstříku zástav vedeném Notářskou komorou České republiky, provede kterýkoliv notář jeho výmaz, požádá-li o něj zástavní věřitel nebo bude-li mu zánik zástavního práva prokázán.

§ 172

Zástavní právo nezaniká, vztahuje-li se i na nároky zástavního věřitele z odstoupení od smlouvy, podle které vznikla zajištěná pohledávka (§ 155 odst. 5).“.

21. V § 173 odst. 2 větě třetí se slovo „nemovitosti“ nahrazuje slovy „nemovité věci nebo k bytu nebo nebytovému prostoru ve vlastnictví podle zvláštního zákona“.

Čl. II

Změna notářského řádu

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb. a zákona č. 120/2001 Sb., se mění takto:

1. Za § 35a se vkládá nový § 35b, který včetně nadpisu zní:

„Rejstřík zástav

§ 35b

(1) Rejstřík zástav je neveřejný seznam, v elektronické podobě, který vede, provozuje a spravuje Komora.

(2) V Rejstříku zástav se evidují tyto údaje:

- a) označení zástavy,
- b) výše a právní důvod zajišťované pohledávky,
- c) zástavní dlužník, zástavce a zástavní věřitel, a to uvedením jména, příjmení, rodného čísla nebo data narození, popřípadě identifikačního čísla, a místa trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu, která má trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením jména, příjmení, rodného nebo jiného identifikačního čísla, data narození, bydliště v zahraničí a místa dočasného pobytu v České republice, jsou-li známa, jde-li o fyzickou osobu, která nemá trvalý pobyt v České republice, nebo uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla a sídla, jde-li o právnickou osobu se sídlem v České republice, nebo uvedením obchodní firmy nebo názvu, identifikačního čísla nebo registračního čísla či jiného obdobného identifikujícího čísla či označení, identifikačního čísla její organizační složky nebo podniku v České republice, je-li sídlo v zahraničí, sídla její organizační složky nebo podniku v České republice, jsou-li známa, jde-li o právnickou osobu, která nemá sídlo v České republice,
- d) den vzniku a právní důvod zástavního práva,
- e) datum a čas zápisu.

(3) Soudy a správní úřady jsou povinny zaslat Komore pravomocná rozhodnutí o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem, které nejsou předmětem evidence v katastru nemovitostí, zástavního práva k věci hromadné, zástavního práva k souboru věcí a zástavního práva k movitým věcem, k nimž vzniklo zástavní právo, aniž by byly odevzdány zástavnímu věřiteli nebo třetí osobě, k provedení záznamu v Rejstříku zástav, a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

(4) Zápisy a výmazy z Rejstříku zástav provádí notáři pomocí elektronického přenosu dat. Záznamy zástavních práv na základě rozhodnutí soudu nebo správního úřadu provádí Komora.

(5) Proti tomu, kdo jedná v důvěře v obsah zápisu nebo záznamu do Rejstříku zástav, nemůže ten, jehož se zápis týká, namítat, že obsah zápisu nebo záznamu neodpovídá skutečnosti.

(6) Kterýkoliv notář vydá každému, kdo osvědčí oprávněný zájem, na jeho žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá

věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(7) S písemným souhlasem vlastníka movité věci kterýkoliv notář vydá na žádost opis nebo výpis z Rejstříku zástav nebo potvrzení o tom, že v něm určitá věc, hromadná věc nebo soubor věcí není evidována jako zástava.

(8) Sněm Komory přijme předpis, kterým stanoví postup a způsob pro zápis, záznam, výmaz, opis a výpis z Rejstříku zástav a postup pro vedení, provoz a správu tohoto rejstříku. K platnosti tohoto předpisu je třeba souhlasu Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“).

(9) Ministerstvo stanoví vyhláškou výši a způsob určení odměn a náhrady hotových výdajů notářů a Komory spojených s vedením, provozem a správou Rejstříku zástav.“

2. V § 37 odst. 4 se slova „ministerstva spravedlnosti České republiky (dále jen „ministerstvo spravedlnosti“)" nahrazují slovem „ministerstva“.

Čl. III

Změna občanského soudního řádu

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb. a zákona č. 271/2001 Sb., se mění takto:

1. Za § 38a se vkládá nový § 38b, který zní:

„§ 38b

Asistent soudce Nejvyššího soudu

Asistent soudce Nejvyššího soudu činí jednotlivé úkony občanského soudního řízení z pověření soudce Nejvyššího soudu. Jeho působnost upraví zvláštní zákon.“

2. § 200y a 200z včetně nadpisu znějí:

„Řízení o soudním prodeji zástavy

§ 200y

(1) Řízení o soudním prodeji zástavy je zahájeno na základě žaloby, kterou se zástavní věřitel domáhá nařízení soudního prodeje zástavy; to neplatí, neumožňují-li zvláštní právní předpisy soudní prodej zástavy.

(2) Účastníky řízení jsou zástavní věřitel a zástavní dlužník.

§ 200z

(1) Soud nařídí prodej zástavy, doloží-li zástavní věřitel zajištěnou pohledávku, zástavní právo k zástavě a kdo je zástavním dlužníkem.

(2) Ve věci může být rozhodnuto bez nařízení jednání jen za podmínek uvedených v § 115a nebo tehdy, jsou-li skutečnosti uvedené v odstavci 1 doloženy listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány nebo veřejnými listinami notáře.

(3) Rozhoduje se usnesením.“

3. Za § 200z se vkládá nový § 200za, který zní:

„§ 200za

(1) Usnesení o nařízení prodeje zástavy je vykonatelné dnem, kterým nabylo právní moci.

(2) Pravomocné usnesení o nařízení prodeje zástavy je závazné pro každého, proti němuž působí podle zvláštních právních předpisů zástavní právo k této zástavě.

(3) Podle vykonatelného usnesení o nařízení prodeje zástavy lze na návrh zástavního věřitele nařídit výkon rozhodnutí prodejem zástavy.“

4. § 200aa se zrušuje.

5. V § 258 odst. 3 se slova „o prodeji“ nahrazují slovem „prodejem“ a slova „věcí a nemovitostí“ se nahrazují slovy „a nemovitých věcí, věcí hromadných, souborů věcí a bytů nebo nebytových prostorů ve vlastnictví podle zvláštního zákona, příkázáním zastavené peněžitě pohledávky a postižením zastavených jiných majetkových práv“.

6. V § 261a odst. 4 věť první se slova „rozhodnutí o prodeji“ nahrazují slovy „usnesení o nařízení prodeje“.

7. V § 268 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

8. V § 335 odst. 1 se za větu první vkládá nová věta, která zní: „Nemovitostmi se při výkonu rozhodnutí jejich prodejem rozumí nemovité věci a byty nebo nebytové prostory ve vlastnictví podle zvláštního zákona.“.

9. V § 338a odst. 1 se slovo „zástavy“ nahrazuje slovy „zastavených movitých věcí a nemovitostí“.

10. V § 338a odst. 3 se slova „rozhodnutí o prodeji“ nahrazují slovy „usnesení o nařízení prodeje“.

11. V § 338a se odstavec 4 zrušuje.

12. Za § 338zq se vkládá nový § 338zr, který včetně nadpisu zní:

**„Prodej zástavy
§ 338zr**

(1) Na výkon rozhodnutí prodejem zastaveného podniku se užijí ustanovení o výkonu rozhodnutí prodejem podniku, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Při výkonu rozhodnutí prodejem zastaveného podniku se nepoužijí ustanovení § 338f odst. 2 a 3, ledaže jde o návrh dalšího oprávněného z usnesení o nařízení prodeje zástavy, a ustanovení § 338s, ledaže by věřitel přihlásil pohledávku zajištěnou prodávanou zástavou.“.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Ustanoveními čl. I tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

2. Řízení o soudním prodeji zástavy podle dosavadních § 200y, 200z a 200aa občanského soudního řádu a řízení o výkon rozhodnutí o prodeji zástavy zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Čl. V

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

318

ZÁKON

ze dne 8. srpna 2001

o poskytování informací a další součinnosti pro účely řízení před Evropským soudem pro lidská práva a před Výborem OSN pro lidská práva

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

(1) Státní orgány, popřípadě úřední osoby, jejichž jednání či opomenutí je předmětem stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“),¹⁾ jakož i státní orgány, popřípadě úřední osoby, které nejsou nebo nemohou být stížností přímo dotčeny, avšak jejichž součinnost je rovněž nezbytná k objasnění skutkové a právní stránky případu, (dále jen „dotčené orgány“) poskytují Ministerstvu spravedlnosti nebo jinému ministerstvu (§ 3 odst. 1) pro účely řízení před tímto Soudem ve věcech týkajících se jejich působnosti bezúplatně úplné, přesné a objektivní informace a další součinnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) státním orgánem orgán, který se podílí na výkonu funkcí státu a jehož jednání či opomenutí může být důvodem mezinárodní kontroly, zda Česká republika dodržuje mezinárodní závazky v oblasti lidských práv,
- b) úřední osobou fyzická osoba, která je na základě zákona pověřena výkonem některých funkcí státního orgánu.

(3) Povinnost úředních osob podle odstavce 1 trvá i v případě, že v době řízení před Soudem již příslušnou funkci nevykonávají.

§ 2

(1) Poskytování informací a další součinnosti ve smyslu § 1 zahrnuje

- a) zaslání nebo sdělení informací o okolnostech případu, předložení nebo zaslání listin a dalších písemných podkladů, jakož i zpracovávání stanovisek

pro zodpovězení skutkových a právních otázek souvisejících s údajným porušením Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů k ní (dále jen „Úmluva“),²⁾

- b) zaslání spisu vztahujícího se k případu anebo jeho kompletní kopie nebo kopie jeho příslušné části, včetně soudních spisů a evidenčních pomůcek vedených soudy, popřípadě umožnění nahlédnout do spisu a pořizovat z něho opisy a výpisy,
- c) předložení stanoviska k možnostem smírného urovnání záležitosti, popřípadě zajištění účasti v jednání zahájeném za účelem dosažení dohody o podmínkách takového urovnání,³⁾
- d) předložení stanoviska ve věci postoupení případu Velkému senátu Soudu,⁴⁾
- e) zajištění přímé konzultace s osobami, které se případem zabývaly nebo zabývají v rámci plnění svých služebních nebo pracovních úkolů.

(2) Povinnost obecných soudů poskytovat informace a další součinnost podle odstavce 1 plní předšestkové soudy. Při plnění této povinnosti nesmí dojít k porušení Ústavou zaručené nezávislosti soudců.⁵⁾

§ 3

(1) Dotčené orgány jsou povinny poskytovat informace a další součinnost podle § 2 Ministerstvu spravedlnosti⁶⁾ na základě jeho žádosti a ve lhůtě jím stanovené nebo jinému ministerstvu na jeho žádost a v jím stanovené lhůtě, pokud pro Ministerstvo spravedlnosti připravuje podklady pro návrh písemného stanoviska vlády k přijatelnosti nebo odůvodněnosti stížnosti nebo návrh jeho části, popřípadě podklady pro další stanoviska nebo vyjádření vyžádaná Soudem v průběhu řízení.

(2) Pokud jde o povinnost mlčenlivosti stanove-

¹⁾ Čl. 19, 33 a 34 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb. a č. 243/1998 Sb.

²⁾ Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášená pod č. 209/1992 Sb. a č. 243/1998 Sb.

³⁾ Čl. 38 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb. a č. 243/1998 Sb.

⁴⁾ Čl. 43 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb. a č. 243/1998 Sb.

⁵⁾ Čl. 82 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

⁶⁾ § 11 odst. 5 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

nou zvláštními právními předpisy,⁷⁾ má Ministerstvo spravedlnosti pro účely tohoto zákona stejné postavení jako soud.

§ 4

V rámci dohledu nad plněním rozsudků Soudu⁸⁾ dotčené orgány na žádost Ministerstva spravedlnosti a ve lhůtě jím stanovené sdělí písemně, jaká konkrétní individuální nebo všeobecná opatření přijaly nebo navrhly, popřípadě hodlají přijmout nebo navrhnout s cílem zabránit dalšímu porušování Úmluvy ze shodných

důvodů, pro které Soud v konečném rozsudku konstatoval její porušení.

§ 5

Povinnosti poskytnout informace a další součinnost podle předchozích ustanovení platí obdobně i pro účely řízení před Výborem OSN pro lidská práva.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

⁷⁾ Například § 24 odst. 6 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Čl. 46 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené pod č. 209/1992 Sb. a č. 243/1998 Sb.

319

ZÁKON

ze dne 9. srpna 2001,

kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 16/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 239/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 38 na konci odstavce 3 se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) úřadu práce ve věci řízení o vrácení finančních prostředků poskytnutých klientovi ze státního rozpočtu; to platí i pro vymáhání těchto prostředků.“.

2. V části deváté se v nadpise za slovo „**POJIŠTĚNÍ**“ vkládají slova „**POHLEDÁVEK Z**“.

3. V § 41a odst. 2 se za slovo „pojištění“ vkládají slova „pohledávek z“.

4. V § 41a odst. 3 se za slovo „pojištění“ vkládají slova „pohledávek z“ a na konci textu se doplňuje tato věta: „Ustanovení § 41l tím není dotčeno.“.

5. V § 41a odst. 4 se za slova „peněžních prostředků“, vkládají slova „peněžní prostředky, které si Fond obstaral podle § 41i,“ a slova „bezúročných úvěrů“ se zrušují.

6. V § 41a odst. 5 se slova „vlastníkům vkladů“ nahrazují slovy „za pohledávky z vkladů oprávněným osobám“ a slova „návrtných finančních výpomocí a bezúročných úvěrů“ se nahrazují slovy „na splátky dluhů“.

7. § 41c zní:

„§ 41c

(1) Pojištěny jsou veškeré pohledávky z vkladů včetně úroků vedených při splnění požadavků na identifikaci stanovených v odstavci 3 v české měně nebo v cizí měně, evidovaných jako kreditní zůstatky na účtech či vkladních knížkách nebo potvrzených vkladovým certifikátem, vkladním listem či jiným obdobným dokumentem, nejde-li o pohledávky uvedené v odstavci 2.

(2) Pojištěny nejsou pohledávky z vkladů bank,

finančních institucí, zdravotních pojišťoven a státních fondů. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 41f. Pojištěny nejsou pohledávky z vkladů, které je banka oprávněna zčásti zahrnout do svého kapitálu (podřízený dluh).

(3) Banka je povinna zabezpečit identifikaci vkladatele při vedení jeho účtu nebo jiné formě přijetí jeho vkladu a identifikační údaje o vkladateli vést ve své evidenci. Identifikačními údaji se rozumí

- a) u fyzických osob jméno, příjmení, adresa a datum narození nebo rodné číslo, popřípadě identifikační číslo,
- b) u právnických osob obchodní firma nebo název právnické osoby, její sídlo a u tuzemských právnických osob též identifikační číslo.

(4) Identifikační údaje podle odstavce 3 musí být uvedeny ve smlouvě o účtu, ve vkladní knížce a na vkladovém certifikátu, vkladním listu či jiném obdobném dokumentu potvrzujícím přijetí vkladu.

(5) Systém pojištění pohledávek z vkladů se nevztahuje na směnky a jiné cenné papíry.

(6) Roční příspěvek banky do Fondu činí 0,3 % z průměru objemu pojištěných pohledávek z vkladů za předchozí rok, včetně úroků. Průměrný objem pojištěných pohledávek z vkladů banka propočítává podle stavů pojištěných pohledávek z vkladů k poslednímu dni každého kalendářního měsíce v předchozím roce, a to včetně úroků, na které vznikl vkladateli nárok k témuž dni. Výpočet se provádí v české měně. U pohledávek z vkladů vedených v cizí měně se pro přepočítání na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou ke dni, ke kterému je prováděn výpočet.

(7) Roční příspěvek stavební spořitelny do Fondu pojištění činí 0,1 % z průměru objemu pojištěných pohledávek z vkladů za předchozí rok, včetně úroků, na které vznikl účastníkovi stavebního spoření nárok v předchozím roce. Průměrný objem pojištěných pohledávek z vkladů stavební spořitelna propočítává podle čtvrtletních stavů pojištěných pohledávek z vkladů v předchozím roce bez započítání zálohy na státní podporu.

(8) Příspěvek do Fondu je banka povinna zaplatit za předchozí kalendářní rok nejpozději do 31. ledna běžného roku. Příspěvek se platí v českých korunách. O nezaplacení příspěvku informuje Fond neprodleně Českou národní banku.“.

8. § 41d, 41e a 41f znějí:

„§ 41d

(1) Náhrada za pojištěnou pohledávku z vkladu se oprávněné osobě z Fondu poskytne poté, co Fond obdrží písemné oznámení České národní banky o neschopnosti banky dostát závazkům vůči oprávněným osobám za zákonných a smluvních podmínek. Takové oznámení musí být vydáno nejpozději do 21 dnů ode dne zjištění rozhodné skutečnosti a bance nebo bývalé bance musí být písemně sdělena.

(2) Fond v dohodě s Ministerstvem financí a Českou národní bankou stanoví den zahájení plateb Fondu a vhodným způsobem jej zveřejní. Fond musí být schopen vyplatit náhradu oprávněným osobám do 3 měsíců ode dne, kdy bylo oznámení podle odstavce 1 vydáno. Česká národní banka v dohodě s Ministerstvem financí může ve zcela mimořádných případech lhůtu prodloužit na žádost Fondu o další 3 měsíce, a to nejvýše dvakrát.

(3) Banka, popřípadě bývalá banka je povinna ve lhůtě stanovené Fondem poskytnout Fondu podklady potřebné pro zahájení výplaty náhrady za pohledávky z vkladů. Podklady musí obsahovat údaje o výši pohledávky, titulu pohledávky a výši odpočitatelných pohledávek banky. Za splnění povinnosti odpovídá představenstvo banky nebo bývalé banky, popřípadě likvidátor nebo správce konkursní podstaty.

(4) V důsledku nesplnění povinnosti podle odstavce 3 může být odpovědným osobám uložena Českou národní bankou ve správním řízení pokuta do výše 500 000 Kč, a to i opakovaně.

(5) Nesplnění povinnosti podle odstavce 3 oznámí Fond bezodkladně České národní bance.

§ 41e

(1) Pro výpočet náhrady se sečtou všechny pojištěné pohledávky z vkladů oprávněné osoby u banky, včetně jejich podílů na účtech vedených pro dva a více spolumajitelů. Podíl spolumajitele účtu je roven zlomku, v jehož čitateli je celková částka na účtu a ve jmenovateli počet spolumajitelů, pokud oprávněné osoby při založení či dispozici s účtem nedoloží jinou výši podílu. Banka vyznačí jinou výši podílu ve své evidenci. K doložení jiné výše podílu po dni, kdy byla Fondu písemně oznámena skutečnost podle § 41d odst. 1, se nepřihlíží. Od výsledné částky se odečtou splatné závazky téže osoby vůči bance. Výpočet se provádí v české měně ke dni zahájení plateb, přepočten na českou měnu se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy byla Fondu písemně sdělena skutečnost podle § 41d odst. 1. Součástí pojištěné pohledávky z vkladu jsou i úroky vypočtené ke dni zahájení plateb. Náhrada se vyplácí v české měně. Právo oprávněné osoby na plnění z Fondu je právem spojeným s pohledávkou

z vkladu. U pohledávek z vkladů vedených v cizí měně se pro přepočtení na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou ke dni, kdy byla Fondu písemně sdělena skutečnost podle § 41d odst. 1.

(2) Náhrada oprávněné osobě se poskytuje ve výši 90 % částky vypočtené podle odstavce 1, nejvýše však částka odpovídající 25 000 EUR pro jednu oprávněnou osobu u jedné banky. Ekvivalent limitu v českých korunách se přepočte podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy byla Fondu písemně sdělena skutečnost podle § 41d odst. 1.

§ 41f

(1) Peněžní prostředky více osob evidované na jednom účtu představují pohledávku z vkladu se zvláštním režimem.

(2) Při zakládání účtu podle odstavce 1 nebo při nejbližší dispozici s tímto již existujícím účtem je vkladatel povinen bance písemně oznámit, že na účtu jsou evidovány peněžní prostředky představující pohledávku více osob, doložit podíl každé z nich, identifikovat tyto osoby v rozsahu stanoveném v § 41c odst. 3 a pravdivost údajů prokázat. Banka nakládá s vkladem na tomto účtu jako s jakoukoli jinou pojištěnou pohledávkou z vkladu a zaznamená údaje o něm ve své evidenci.

(3) Pro účely výpočtu náhrady z Fondu za pohledávku z vkladu na účtu podle odstavce 1 je banka povinna předložit Fondu rozčlenění pohledávek z vkladů podle jednotlivých osob a částek připadajících na každou z nich a pravdivost údajů prokázat. Údaje předá Fondu.

(4) Náhrada za pohledávku z vkladu se zvláštním režimem se poskytne ve stejné výši, v jaké by se poskytla v případě, že by každá z uvedených osob měla peněžní prostředky evidované na vlastním účtu.

(5) Pokud je skutečný vlastník peněžní částky odlišný od vkladatele, náhrada se poskytne skutečnému vlastníkovi. Vkladatel má povinnost oznámit tuto skutečnost bance při založení či nejbližší dispozici s účtem a identifikovat skutečného vlastníka peněžních prostředků v rozsahu stanoveném v § 41c odst. 3 a banka zaznamená tyto údaje ve smlouvě o účtu či na jiném dokumentu, s jehož vydáním je spojeno přijetí vkladu, a ve své evidenci.

(6) K oznámení vkladatele podle odstavců 2 a 5 učiněném po dni, kdy byla Fondu písemně oznámena skutečnost podle § 41d odst. 1, se nepřihlíží.“

9. V § 41g odstavce 3 až 6 znějí:

„(3) Na poskytnutí náhrady za pohledávku z vkladů z Fondu nemají nárok

a) osoby, které mají k dotčené bance zvláštní vztah,

b) vlastníci vkladů vzniklých v souvislosti s legalizací výnosů z trestné činnosti, za kterou byly soudem v trestním řízení pravomocně odsouzeny.

(4) Fond pozastaví výplatu náhrad za ty pohledávky z vkladů, o kterých je z průběhu trestního řízení zřejmé, že jde o pohledávky z vkladů ve smyslu odstavce 3 písm. b).

(5) Povinnost odvádět příspěvek do Fondu z pohledávek z vkladů osob uvedených v odstavci 3 zůstává nedotčena.

(6) Pro účely výpočtu částky, která bude z Fondu vyplacena oprávněné osobě, nebude přihlíženo k přírůstkům pojištěných pohledávek z vkladů, ke kterým dojde

- a) na základě vnitrobankovního převodu mezi jednotlivými účty vedenými u téže banky učiněného po dni, kdy byla Fondu písemně oznámena skutečnost podle § 41d odst. 1,
- b) v důsledku postoupení pohledávky z vkladu učiněného po dni, kdy byla Fondu písemně oznámena skutečnost podle § 41d odst. 1.“

10. V § 41h odst. 1 se slovo „vkladatele“ nahrazuje slovy „oprávněné osoby“.

11. V § 41h odst. 1 se slovo „vkladatelů“ nahrazuje slovy „oprávněných osob“.

12. V § 41h odst. 1 se slovo „vkladatele“ nahrazuje slovy „oprávněné osoby“.

13. § 41i zní:

„§ 41i

V případě, že prostředky Fondu nepostačují k vyplacení zákonem stanovených náhrad, obstará si Fond potřebné peněžní prostředky na trhu. Fond je povinen dbát, aby podmínky, za kterých jsou peněžní prostředky Fondu poskytnuty, byly pro něj co nejvýhodnější.“

14. § 41j zní:

„§ 41j

Fond může investovat peněžní prostředky pouze bezpečným způsobem v souladu se svým statutem.“

15. § 41k zní:

„§ 41k

V případě, že Fondu byl poskytnut úvěr nebo jiná forma návratné finanční výpomoci (§ 41i), zvyšuje se příspěvek bank do Fondu od roku následujícího po poskytnutí úvěru nebo jiné formě návratné finanční výpomoci na dvojnásobek procentní sazby uvedené v § 41c odst. 6 a 7. V roce následujícím po splacení úvěru nebo jiné formě návratné finanční výpomoci se

příspěvek snižuje na procentní sazbu uvedenou v § 41c odst. 6 a 7.“

16. Za § 41k se vkládá nový § 41l, který zní:

„§ 41l

(1) Pobočky zahraničních bank se nemusí účastnit systému pojištění pohledávek z vkladů, pokud svůj záměr oznámí České národní bance a současně jí prokáží, že systém pojištění pohledávek z vkladů, na kterém jsou účastny, zaručuje oprávněným osobám nejméně stejný stupeň ochrany jako systém pojištění pohledávek z vkladů podle tohoto zákona.

(2) Povinnost pobočky zahraniční banky zaplatit příspěvek do Fondu za příslušnou část kalendářního roku, ve kterém učinila oznámení podle odstavce 1, tím není dotčena.“

Čl. II

Přechodné ustanovení

Fond pojištění vkladů (dále jen „Fond“) vyplatí fyzickým a právnickým osobám, které byly vkladateli ke dni zahájení správního řízení o odnětí povolení působit jako banka u Pragobanky, a. s. Praha, nyní v konkursu, u Universal banky, a. s., Ústí nad Labem, nyní v konkursu, u Moravia banky, a. s., Frýdek-Místek, nyní v konkursu, (dále jen „banky“), dodatečnou náhradu za veškeré pohledávky z jejich vkladů v domácí i cizí měně vedených u těchto bank ke dni zahájení správního řízení o odnětí povolení působit jako banka až do výše 4 milionů Kč každému vkladateli.

Při výplatě dodatečných náhrad se postupuje přiměřeně podle § 41d až 41g, mimo odstavce 2 § 41e, zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že vyplacenou dodatečnou náhradu Fond sníží o již vyplacenou náhradu. Ke dni zahájení výplaty dodatečných náhrad se snižuje pohledávka vkladatele za bankou o částku rovnající se jeho právu na dodatečnou náhradu z Fondu. Dodatečná náhrada bude vyplacena každému, kdo byl vkladatelem u výše uvedených bank ke dni zahájení správního řízení o odnětí jejich povolení působit jako banka. Dodatečná náhrada se vyplatí rovněž dědicům fyzických osob a právním nástupcům právnických osob. Ke dni zahájení výplaty dodatečných náhrad se snižuje pohledávka vkladatele za bankou o částku rovnající se jeho právu na dodatečnou náhradu z Fondu. Fond se dnem zahájení výplaty dodatečných náhrad stává věřitelem bank ve výši práv vkladatelů bank na plnění z Fondu. Výplata dodatečných náhrad podle tohoto ustanovení musí být zahájena do 4 měsíců od účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

320

ZÁKON

ze dne 9. srpna 2001

**o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů
(zákon o finanční kontrole)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

troly poskytované veřejné finanční podpory podle tohoto zákona a podle zvláštního právního předpisu.

**ČÁST PRVNÍ
OBEČNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon vymezuje uspořádání a rozsah finanční kontroly vykonávané mezi orgány veřejné správy, mezi orgány veřejné správy a žadateli nebo příjemci veřejné finanční podpory a uvnitř orgánů veřejné správy. Stanoví předmět, hlavní cíle a zásady finanční kontroly vykonávané podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů, pokud tak tyto předpisy¹⁾ stanoví.

(2) Ustanovení tohoto zákona se vztahují i na kontrolu státního podniku vykonávanou ministerstvem, které plní jménem státu funkci jeho zakladatele podle zvláštního právního předpisu,²⁾ a na kontrolu Pozemkového fondu České republiky podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

(3) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na kontrolu vykonávanou Nejvyšším kontrolním úřadem a na přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků podle zvláštních právních předpisů³⁾ a dále na kontrolu právnických osob, k nimž stát nebo územní samosprávné celky plní funkci zakladatele podle zvláštních právních předpisů,⁴⁾ s výjimkou kon-

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) orgánem veřejné správy organizační složka státu, která je účetní jednotkou podle zvláštního právního předpisu,⁵⁾ územní samosprávný celek, jiná právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy zvláštním právním předpisem⁶⁾ a ostatní státní organizace,⁷⁾
- b) kontrolovanou osobou orgán veřejné správy uvedený v písmenu a) a právnická nebo fyzická osoba, která je žadatelem o veřejnou finanční podporu nebo jejím příjemcem; kontrolovanou osobou je i zahraniční právnická nebo fyzická osoba, pokud na území České republiky podniká a je příjemcem veřejné finanční podpory,
- c) kontrolním orgánem orgán veřejné správy, který je podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu oprávněn finanční kontrolu u kontrolované osoby vykonávat,
- d) vedoucím orgánu veřejné správy osoba nebo orgán oprávněný jednat jménem státu, územního samosprávného celku nebo právnické osoby uvedené v písmenu a); v kraji se rozumí vedoucím orgánu veřejné správy ředitel krajského úřadu,
- e) osobou povinnou spolupůsobit při výkonu fi-

¹⁾ Například zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech.

⁴⁾ Například zákon č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

⁵⁾ § 1 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

⁶⁾ Například zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 239/1992 Sb., o Státním fondu kultury České republiky, a zákon č. 113/1993 Sb., o Fondu dětí a mládeže, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 51 a násl. zákona č. 219/2000 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

nanční kontroly právnická nebo fyzická osoba podílející se na dodávkách zboží nebo služeb hrazených z veřejných výdajů nebo z veřejné finanční podpory,

- f) veřejnými financemi veřejné příjmy a veřejné výdaje,
- g) veřejnými prostředky veřejné finance, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a),
- h) veřejnými příjmy příjmy státu nebo právnické osoby uvedené v písmenu a),
- i) veřejnými výdaji výdaje vynaložené ze státního rozpočtu, z rozpočtů územních samosprávných celků, z jiných peněžních fondů státu, územního samosprávného celku nebo jiných právnických osob uvedených v písmenu a), z prostředků soustředěných v Národním fondu⁸⁾ a z jiných prostředků ze zahraničí poskytnutých na základě mezinárodních smluv nebo poskytnutých k plnění úkolů veřejné správy,
- j) veřejnou finanční podporou dotace, příspěvky, návratné finanční výpomoci a další prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu, z rozpočtu územního samosprávného celku nebo z rozpočtu jiných právnických osob uvedených v písmenu a), státního fondu, státních finančních aktiv, dále státní záruky, finanční podpora poskytnutá formou slevy na daních i formou osvobození od cla, prostředky poskytnuté z Národního fondu a jiné prostředky ze zahraničí poskytnuté na základě mezinárodních smluv nebo k plnění úkolů veřejné správy,
- k) poskytovatelem veřejné finanční podpory orgán veřejné správy, který je podle zvláštních právních předpisů oprávněn tuto podporu poskytovat,
- l) správností finanční a majetkové operace (dále jen „operace“) její soulad s právními předpisy a dosažení optimálního vztahu mezi její hospodárností, účelností a efektivností,
- m) hospodárností takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů,
- n) efektivností takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění,
- o) účelností takové použití veřejných prostředků,

které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.

§ 3

Finanční kontrola

(1) Finanční kontrola vykonávaná podle tohoto zákona je součástí systému finančního řízení zabezpečujícího hospodaření s veřejnými prostředky. Tvoří ji

- a) systém finanční kontroly vykonávané kontrolními orgány podle § 7 až 11,
- b) systém finanční kontroly vykonávané podle mezinárodních smluv podle § 24,
- c) vnitřní kontrolní systém v orgánech veřejné správy podle § 25 až 31.

(2) Systém podle odstavce 1 písm. a) zahrnuje finanční kontrolu skutečností rozhodných pro hospodaření s veřejnými prostředky zejména při vynakládání veřejných výdajů včetně veřejné finanční podpory u kontrolovaných osob, a to před jejich poskytnutím, v průběhu jejich použití a následně po jejich použití (dále jen „veřejnosprávní kontrola“).

(3) Systém podle odstavce 1 písm. b) zahrnuje finanční kontrolu zahraničních prostředků vykonávanou mezinárodními organizacemi podle vyhlášených mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána.⁹⁾

(4) Systém podle odstavce 1 písm. c) zahrnuje

- a) finanční kontrolu zajišťovanou odpovědnými vedoucími zaměstnanci jako součást vnitřního řízení orgánu veřejné správy při přípravě operací před jejich schválením, při průběžném sledování uskutečňovaných operací až do jejich konečného vyřádkování a vyúčtování a následném prověření vybraných operací v rámci hodnocení dosažených výsledků a správnosti hospodaření (dále jen „řídicí kontrola“),
- b) organizačně oddělené a funkčně nezávislé přezkoumávání a vyhodnocování přiměřenosti a účinnosti řídicí kontroly, včetně prověřování správnosti vybraných operací, (dále jen „interní audit“).

§ 4

Hlavní cíle finanční kontroly

(1) Hlavními cíli finanční kontroly je prověřovat

- a) dodržování právních předpisů a opatření přijatých orgány veřejné správy v mezích těchto předpisů

⁸⁾ Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Například sdělení č. 7/1995 Sb., o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé, ve znění sdělení č. 67/1997 Sb., sdělení č. 251/1997 Sb., ve znění sdělení č. 265/1998 Sb., ve znění sdělení č. 75/1999 Sb. a sdělení č. 16/2000 Sb. m. s.

při hospodaření s veřejnými prostředky k zajištění stanovených úkolů těmito orgány,

- b) zajištění ochrany veřejných prostředků proti rizikům, nesrovnalostem nebo jiným nedostatkům způsobeným zejména porušením právních předpisů, nehospodárným, neúčelným a neefektivním nakládáním s veřejnými prostředky nebo trestnou činností,
- c) včasné a spolehlivé informování vedoucích orgánů veřejné správy o nakládání s veřejnými prostředky, o prováděných operacích, o jejich průkazném účetním zpracování za účelem účinného usměrňování činnosti orgánů veřejné správy v souladu se stanovenými úkoly,
- d) hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy.

(2) Pokud nejsou kritéria pro hodnocení hledisek uvedených v odstavci 1 písm. a) stanovena právními předpisy, technickými nebo jinými normami, musí být předem stanovena vedoucím orgánů veřejné správy, a to na základě objektivně zjištěných skutečností.

§ 5

Organizační zajištění finanční kontroly

Odpovědnost za organizování, řízení a zajištění přiměřenosti a účinnosti finanční kontroly mají vedoucí orgánů veřejné správy v rámci své řídicí pravomoci. Při zavádění a řízení finanční kontroly v orgánech veřejné správy jejich vedoucí vycházejí z mezinárodně uznávaných standardů, přičemž jsou povinni zejména

- a) organizovat finanční kontrolu tak, aby byla zajištěna přiměřená jistota, že tato kontrola podává včasné a spolehlivé informace o hospodaření, které jsou podkladem pro zajištění účinného řízení výkonu veřejné správy při plnění schválených záměrů a cílů,
- b) dbát, aby finanční kontrolu vykonávali zaměstnanci s kvalifikačními předpoklady, kteří jsou zároveň bezúhonní a u nichž nehrozí střet zájmů podle zvláštních právních předpisů;¹⁰⁾ za bezúhonného se považuje zaměstnanec, který nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pro nedbalostní trestný čin majetkové povahy nebo trestný čin související s výkonem veřejné správy, pokud odsouzení nebylo zhlazeno nebo pokud se podle zvláštního právního předpisu na pachatele nehledí, jakoby nebyl odsouzen,
- c) zajistit, aby byly vyloučeny nežádoucí zásahy směřující k ovlivnění zaměstnanců vykonávajících finanční kontrolu; zaměstnanci nesmí být vydán

pokyn, který by ohrozil nebo znemožnil objektivní výkon finanční kontroly; pokud byl takový pokyn vydán, zaměstnanec se jím nesmí řídit,

- d) určit konkrétní cíle finanční kontroly podle charakteru zajišťovaných úkolů veřejné správy a v souladu s jejími hlavními cíli podle § 4,
- e) sledovat a vyhodnocovat výsledky finanční kontroly a při zjištění nedostatků neprodleně přijímat konkrétní opatření k nápravě, jakož i systémová opatření, která mají za cíl předcházet a včas odhalovat nesprávné operace a jejich příčiny.

§ 6

Kontrolní metody a kontrolní postupy

(1) Při výkonu finanční kontroly se používají zejména tyto kontrolní metody:

- a) zjištění skutečného stavu hospodaření s veřejnými prostředky a jeho porovnání s příslušnou dokumentací,
- b) sledování správnosti postupů při hospodaření s veřejnými prostředky,
- c) šetření a ověřování skutečností týkajících se operací,
- d) kontrolní výpočty,
- e) analýza údajů ve finančních výkazech nebo jiných informačních systémech a vyhodnocení jejich vzájemných vztahů.

(2) Při výkonu finanční kontroly se uplatňují zejména tyto kontrolní postupy:

- a) schvalovací postupy, které zajišťují prověření podkladů připravovaných operací a které tyto operace v případech zjištění nedostatků pozastaví až do doby jejich odstranění,
- b) operační postupy, které zajišťují úplný a přesný průběh operací až do jejich konečného vypořádání a vyúčtování a které zahrnují i kontrolní techniky při prověřování jejich dokumentace a sestavování účetních, jiných finančních a statistických výkazů, hlášení a zpráv,
- c) hodnotící postupy, které zajišťují posouzení údajů o provedených operacích ukládaných v zavedených informačních systémech a obsažených v účetních, jiných finančních a statistických výkazech, hlášeních a zprávách, dále jejich porovnání se schválenými rozpočty a vyhodnocení jejich důsledků na celkové hospodaření,
- d) revizní postupy, které zajišťují prověření správnosti vybraných operací, jakož i revizní postupy k funkčně a organizačně nezávislému vyhodnocování přiměřenosti a účinnosti finančních kontrol zavedených v rámci systému řízení.

¹⁰⁾ Například zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Kontrolní metody a kontrolní postupy lze použít pouze v souladu s pravidly stanovenými pro výkon finanční kontroly zvláštním právním předpisem¹¹⁾ a tímto zákonem.

(4) Bližší podrobnosti o kontrolních metodách a kontrolních postupech stanoví prováděcí právní předpis.

ČÁST DRUHÁ VEŘEJNOSPRAVNÍ KONTROLA

HLAVA I

PŮSOBNOST KONTROLNÍCH ORGÁNŮ

§ 7

Působnost Ministerstva financí

(1) Ministerstvo financí jako ústřední správní úřad pro finanční kontrolu metodicky řídí a koordinuje výkon finanční kontroly ve veřejné správě.

(2) Ministerstvo financí a územní finanční orgány vykonávají veřejnosprávní kontrolu, pokud zvláštní právní předpis¹²⁾ nestanoví jinak, u

- a) organizačních složek státu, státních fondů a u ostatních státních organizací,⁷⁾ a to včetně prověřování dokladů o přiměřenosti a účinnosti systémů finanční kontroly zavedených podle § 3 odst. 1 písm. a) a c),
- b) poskytovatelů veřejné finanční podpory, s výjimkou územních samosprávných celků,
- c) žadatelů o veřejnou finanční podporu a u příjemců této podpory, s výjimkou těch, jimž byla poskytnuta veřejná finanční podpora z rozpočtu územního samosprávného celku.

§ 8

Působnost správců kapitol státního rozpočtu

(1) Správce kapitoly státního rozpočtu¹³⁾ je povinen vytvořit systém finanční kontroly podle tohoto zákona, kterým zajistí finanční kontrolu jak svého hospodaření, tak i hospodaření organizačních složek státu a příspěvkových organizací ve své působnosti. Současně zajistí prověřování přiměřenosti a účinnosti tohoto systému a pravidelně, nejméně jednou ročně, jeho hodnocení.

(2) Poskytovatelé vykonávají veřejnosprávní kontrolu u žadatelů o veřejnou finanční podporu nebo u příjemců této podpory, s výjimkou těch, jimž byla

poskytnuta veřejná finanční podpora z rozpočtu územního samosprávného celku.

§ 9

Působnost územních samosprávných celků

(1) Územní samosprávné celky kontrolují podle tohoto zákona hospodaření s veřejnými prostředky u příspěvkových organizací ve své působnosti.

(2) Územní samosprávné celky vykonávají veřejnosprávní kontrolu u žadatelů o veřejnou finanční podporu nebo u příjemců veřejné finanční podpory, kterou jim poskytují.

(3) Územní samosprávné celky jsou povinny vytvořit systém finanční kontroly podle tohoto zákona, kterým zajistí finanční kontrolu jak svého hospodaření, tak i hospodaření svých organizačních složek a příspěvkových organizací ve své působnosti. Současně zajistí prověřování přiměřenosti a účinnosti tohoto systému a pravidelně, nejméně jednou ročně, jeho hodnocení.

§ 10

Působnost okresních úřadů

(1) Okresní úřady vykonávají ve svých správních obvodech veřejnosprávní kontrolu u organizačních složek státu a příspěvkových organizací ve své působnosti a u státních podniků, ke kterým vykonávají funkci zakladatele podle zvláštního právního předpisu.

(2) Při výkonu veřejnosprávní kontroly u obcí a jimi zřízených organizací prověřují okresní úřady pouze

- a) skutečnosti rozhodné pro poskytnutí prostředků ze státního rozpočtu nebo jiných peněžních prostředků státu, ze státního fondu nebo Národního fondu,
- b) soulad s právními předpisy, hospodárnost, účelnost a efektivnost při nakládání s prostředky státního rozpočtu, s jinými peněžními prostředky státu nebo s prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu, ze státního fondu, ze státních finančních aktiv nebo z Národního fondu,
- c) skutečnosti rozhodné pro poskytnutí státní záruky.

§ 11

Společná ustanovení k působnosti kontrolních orgánů

(1) Při veřejnosprávní kontrole, která předchází

¹¹⁾ Část třetí zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 148/1998 Sb.

¹²⁾ Například § 33 zákona č. 166/1993 Sb., ve znění zákona č. 220/2000 Sb.

¹³⁾ § 3 písm. g) zákona č. 218/2000 Sb.

rozhodnutím o schválení použití veřejných prostředků, prověřují kontrolní orgány podklady předložené kontrolovanými osobami pro připravované operace před jejich uskutečněním. Tato kontrola se soustřeďuje především do období před přijetím rozhodnutí nebo uzavřením smlouvy, která zavazuje orgány veřejné správy k veřejným výdajům nebo jiným plněním majetkové povahy, a je zaměřena zejména na prověřování skutečností, které jsou rozhodné pro vynakládání těchto výdajů nebo pro jiná plnění.

(2) Kontrolní orgány při předběžné veřejnosprávní kontrole posuzují, zda plánované a připravované operace odpovídají stanoveným úkolům veřejné správy a jsou v souladu s právními předpisy, schválenými rozpočty, programy, projekty, uzavřenými smlouvami nebo jinými rozhodnutími o nakládání s veřejnými prostředky.

(3) Při průběžné veřejnosprávní kontrole hospodaření kontrolovaných osob s veřejnými prostředky kontrolní orgány prověřují zejména, zda tyto osoby

- a) dodržují stanovené podmínky a postupy při uskutečňování, vypořádávání a vyúčtování schválených operací,
- b) přizpůsobují uskutečňování operací při změnách ekonomických, právních, provozních a jiných podmínek novým rizikům,
- c) provádějí včas a přesně zápisy o uskutečňovaných operacích v zavedených evidencích a automatizovaných informačních systémech a zda zajišťují včasnou přípravu stanovených finančních, účetních a jiných výkazů, hlášení a zpráv.

(4) Při veřejnosprávní kontrole vykonávané následně po vyúčtování operací kontrolní orgány prověřují, zkoumají a vyhodnocují u vybraného vzorku těchto operací zejména, zda

- a) údaje o hospodaření s veřejnými prostředky věrně zobrazují zdroje, stav a pohyb veřejných prostředků a zda tyto údaje odpovídají skutečnostem rozhodným pro uskutečnění veřejných příjmů, výdajů a nakládání s veřejnými prostředky,
- b) přezkoumávané operace jsou v souladu s právními předpisy, schválenými rozpočty, programy, projekty, uzavřenými smlouvami nebo jinými rozhodnutími přijatými v rámci řízení a splňují kritéria hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti,
- c) opatření přijatá příslušnými orgány veřejné správy včetně opatření k odstranění, zmírnění nebo předcházení rizik jsou kontrolovanými osobami plněna.

HLAVA II PROCESNÍ PRAVIDLA

§ 12

Vyloučení střetu zájmů

Z důvodu vyloučení střetu veřejného zájmu se zájmy osobními jsou vedoucí kontrolních orgánů povinni zajistit, aby zaměstnanci, kteří vykonávají veřejnosprávní kontrolu, ani osoby jim blízké¹⁴⁾ nebyly ke kontrolovaným osobám nebo k předmětu této kontroly v právním nebo v jiném vztahu, který vzbuzuje důvodné pochybnosti o objektivnosti jejich výkonu.

§ 13

Pravidla pro výkon veřejnosprávní kontroly na místě

(1) Vzájemné vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami při výkonu veřejnosprávní kontroly na místě se řídí částí třetí zákona o státní kontrole,¹¹⁾ nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Zaměstnanci kontrolního orgánu mohou při veřejnosprávní kontrole vykonávané na místě u právnické nebo fyzické osoby, která je žadatelem o veřejnou finanční podporu nebo jejím příjemcem, používat kontrolní oprávnění podle tohoto zákona a podle části třetí zákona o státní kontrole¹¹⁾ pouze v rozsahu nezbytném ke splnění účelu této kontroly.

(3) Zjistí-li kontrolní orgán u kontrolované osoby nesrovnalosti v dokladech o dodávkách zboží nebo služeb hrazených z veřejných výdajů nebo z veřejné finanční podpory, použije při kontrole u osoby povinné spolupůsobit při výkonu této kontroly přiměřeně postup podle odstavce 1.

(4) Pokud se osoba povinná spolupůsobit ke kontrole podle odstavce 3 již předem ve smlouvě o dodávkách zboží nebo služeb nezavázala, kontrolní orgán je oprávněn vyžádat si doklady v rozsahu nezbytném k ověření příslušné operace.

§ 14

Zahájení veřejnosprávní kontroly vykonávané na místě

(1) Veřejnosprávní kontrola vykonávaná na místě je zahájena předložením písemného pověření kontrolního orgánu kontrolované osobě.

(2) Kontrolovaná osoba je povinna na vyžádání kontrolního orgánu předložit výsledky předchozích kontrol, které mají vztah k předmětu kontroly podle odstavce 1.

¹⁴⁾ § 116 občanského zákoníku.

§ 15

**Ukončení veřejnosprávní kontroly
vykonávané na místě**

Veřejnosprávní kontrola vykonávaná na místě je ukončena

- a) marným uplynutím lhůty pro podání námitek nebo odvolání podle zvláštního právního předpisu,¹⁵⁾
- b) dnem doručení rozhodnutí kontrolního orgánu, proti kterému se nelze dále odvolat podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾

§ 16

Přizvané osoby

(1) V zájmu odborného posouzení věci při veřejnosprávní kontrole vykonávané na místě mohou být přizvány další osoby, například znalci a tlumočníci¹⁷⁾ nebo odborní experti. Na přizvané osoby se vztahují ustanovení tohoto zákona a část třetí zákona o státní kontrole¹¹⁾ obdobně.

(2) Při výběru přizvané osoby je kontrolní orgán povinen dbát práv a právem chráněných zájmů kontrolované osoby.

(3) Za výběr přizvané osoby odpovídá vedoucí kontrolního orgánu, který vystaví přizvané osobě pověření v potřebném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu. Současně zajistí poučení přizvané osoby o jejich právech a povinnostech při účasti na kontrole podle odstavce 1.

§ 17

**Pokuty za maření veřejnosprávní kontroly
vykonávané na místě**

(1) Pokud kontrolované osoby nezajistily ani v dodatečně stanovené lhůtě plnění povinností podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾ a nedosáhlo-li se toho ani opakovaným ukládáním pořádkových pokut fyzickým osobám podle zvláštního právního předpisu,¹⁹⁾ kontrolní orgány mohou uložit kontrolovaným osobám pokutu za maření veřejnosprávní kontroly vykonávané na místě až do výše 1 000 000 Kč. Při ukládání pokuty za maření této kontroly se přihlíží zejména

k závažnosti, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(2) Pokutu podle odstavce 1 lze uložit do 6 měsíců ode dne nesplnění povinnosti kontrolovanou osobou v dodatečně stanovené lhůtě.

§ 18

Opatření k nápravě

(1) Kontrolovaná osoba je povinna přijmout opatření k odstranění nedostatků zjištěných při veřejnosprávní kontrole bez zbytečného odkladu nejpozději ve lhůtě stanovené kontrolním orgánem.

(2) Kontrolní orgány ukládají kontrolovaným osobám opatření k nápravě, stanoví-li tak zvláštní právní předpis,²⁰⁾ nebo předávají svá kontrolní zjištění orgánům veřejné správy, které jsou oprávněny uložit kontrolovaným osobám opatření k nápravě. V takovém případě se na orgány veřejné správy a jejich zaměstnance vztahuje povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu.²¹⁾

§ 19

Informace o uložení opatření k nápravě

(1) Orgány veřejné správy, které jsou oprávněny uložit kontrolované osobě opatření k nápravě, jsou povinny písemně informovat kontrolní orgán o jejich uložení a o jejich splnění, a to ve lhůtách do 3 měsíců od jejich uložení a splnění.

(2) Kontrolované osoby jsou povinny písemně informovat kontrolní orgán o přijetí opatření k odstranění nedostatků a o jejich splnění ve lhůtách, které jim tento orgán stanovil.

(3) Kontrolní orgány jsou oprávněny prověřit u kontrolovaných osob, které jsou povinny přijmout opatření k nápravě nedostatků, plnění těchto opatření. Přitom postupují podle § 13 odst. 1.

§ 20

**Pokuty za nepřijetí nebo neplnění
přijatých opatření k nápravě nedostatků**

(1) V případě, že kontrolované osoby, které jsou povinny přijmout opatření k nápravě nedostatků, tato

¹⁵⁾ § 17 a 18 zákona č. 552/1991 Sb.

¹⁶⁾ § 18 zákona č. 552/1991 Sb.

¹⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

¹⁸⁾ § 14 zákona č. 552/1991 Sb.

¹⁹⁾ § 19 zákona č. 552/1991 Sb.

²⁰⁾ Například zákon č. 129/2000 Sb., ve znění zákona č. 273/2001 Sb.

²¹⁾ Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

opatření nepřijaly nebo je nesplnily v určených termínech, mohou jim kontrolní orgány uložit pokutu za nepřijetí nebo za neplnění přijatých opatření k nápravě nedostatků až do výše 1 000 000 Kč.

(2) Pokutu podle odstavce 1 lze uložit do 6 měsíců ode dne, kdy se kontrolní orgány dozvěděly, že kontrolované osoby nepřijaly nebo nesplnily přijatá opatření k nápravě nedostatků, avšak nejpozději do 3 let po ukončení veřejnosprávní kontroly vykonávané na místě.

§ 21

Společná ustanovení k pokutám

(1) Pokuty uložené podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾ a podle § 17 a 20 tohoto zákona vybírají a vymáhají kontrolní orgány, které je uložily. V řízení o uložení těchto pokut se postupuje podle správního řádu²²⁾ a při jejich placení a vymáhání se postupuje podle zvláštního právního předpisu.²³⁾

(2) Pokuty podle odstavce 1 jsou příjmem rozpočtu toho orgánu, který je uložil. Uložil-li je kontrolní orgán financovaný ze státního rozpočtu, jsou tyto pokuty příjmem státního rozpočtu.

§ 22

Podávání zpráv o výsledcích finanční kontroly

(1) Ministerstvo financí předkládá vládě roční zprávu o výsledcích finančních kontrol spolu s návrhem státního závěrečného účtu. Současně předává tuto zprávu Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.

(2) Správci rozpočtových kapitol, kteří vykonávají finanční kontrolu podle tohoto zákona, kraje a hlavní město Praha předkládají Ministerstvu financí roční zprávy o výsledcích finančních kontrol.

(3) Organizační složky státu a právnické osoby, které hospodaří s veřejnými prostředky, předkládají roční zprávy o výsledcích finančních kontrol příslušným správcům rozpočtových kapitol. Obce předkládají tyto zprávy krajům, městské části hlavnímu městu Praze. Zprávy statutárních měst zahrnují výsledky finančních kontrol orgánů samosprávy městských obvodů nebo městských částí.²⁴⁾

(4) Součástí zpráv podle odstavců 1 až 3 je i hodnocení přiměřenosti a účinnosti zavedeného systému

finanční kontroly, včetně přehledu o kontrolních zjištěních předaných k dalšímu řízení podle zvláštních právních předpisů.²⁵⁾ Tam, kde tento zákon odkazuje na povinnost orgánu veřejné správy zavést systém finanční kontroly u jiných orgánů veřejné správy, podává roční zprávy orgán, který je povinen systém zavést, i za tyto orgány.

(5) Strukturu a rozsah zpráv o výsledcích finančních kontrol, postup a termíny jejich předkládání stanoví prováděcí právní předpis.

(6) O závažných zjištěních z vykonaných finančních kontrol informují kontrolní orgány Ministerstvo financí nejpozději do 1 měsíce od ukončení finanční kontroly. Za závažné zjištění se považuje

- a) zjištění, na jehož základě kontrolní orgán oznámil podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾ státnímu zástupci nebo policejním orgánům skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin,
- b) zjištění neoprávněného použití, zadržetí, ztráty nebo poškození veřejných prostředků v hodnotě přesahující 300 000 Kč.

(7) Splněním povinnosti podle odstavce 6 písm. b) není dotčena povinnost kontrolního orgánu sdělit příslušnému správci daně zjištění o porušení rozpočtové či daňové kázně podle zvláštního právního předpisu.²³⁾

§ 23

Spolupráce v oblasti finanční kontroly

(1) Orgány veřejné správy vzájemně spolupracují při zajišťování přiměřeného a účinného systému finanční kontroly ve veřejné správě.

(2) V rámci spolupráce se orgány veřejné správy na základě vyžádání vzájemně informují o programech a záměrech svých finančních kontrol, o jejich výkonu a výsledcích, není-li to v rozporu se zvláštním právním předpisem.²¹⁾

(3) Orgány veřejné správy spolupracují při zajišťování přiměřeného a účinného systému finanční kontroly s Nejvyšším kontrolním úřadem, kterému na vyžádání poskytují informace podle odstavce 2 pro zpracování plánu kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.

²²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů

²³⁾ Například zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ § 4 zákona č. 128/2000 Sb.

²⁵⁾ Například zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a trestní řád.

²⁶⁾ § 24 zákona č. 552/1991 Sb.
§ 8 trestního řádu.

ČÁST TŘETÍ FINANČNÍ KONTROLA PODLE MEZINÁRODNÍCH SMLUV

§ 24

Pravidla pro výkon finanční kontroly podle mezinárodních smluv

(1) Stanoví-li tak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,⁹⁾ mohou vykonávat mezinárodní organizace svými kontrolními orgány nebo určenými zmocněnci finanční kontrolu podle tohoto zákona v rozsahu a za podmínek, které tato smlouva stanoví.

(2) Stanoví-li tak smlouva uvedená v odstavci 1, jsou mezinárodní organizace v rozsahu a za podmínek, které tato smlouva stanoví, oprávněny vyžadovat si u orgánů veřejné správy České republiky spolupráci při finanční kontrole nebo zajištění jejího výkonu. Dožádaný orgán veřejné správy je povinen tomuto požadavku vyhovět. V rámci spolupráce se dotčené orgány vzájemně informují o předmětu, účelu a výsledku finanční kontroly, koordinují její výkon a postupují při finanční kontrole ve vzájemné součinnosti.

(3) Orgány veřejné správy jako kontrolované osoby a osoby povinné spolupůsobit při výkonu finanční kontroly jsou povinny v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 výkon finanční kontroly umožnit.

(4) Umožňuje-li to smlouva uvedená v odstavci 1, požadují příslušné orgány veřejné správy České republiky od mezinárodních organizací zprávy o jimi provedených finančních kontrolách.

(5) Orgány veřejné správy jsou povinny poskytnout Ministerstvu financí informace o finančních kontrolách a jejich výsledcích, které poskytly mezinárodním organizacím na základě jejich vyžádání.

ČÁST ČTVRTÁ

VNITŘNÍ KONTROLNÍ SYSTÉM

HLAVA I

ZAVEDENÍ, UDRŽOVÁNÍ A PROVĚŘOVÁNÍ ÚČINNOSTI VNITŘNÍHO KONTROLNÍHO SYSTÉMU

§ 25

Povinnosti vedoucího orgánu veřejné správy a vedoucích zaměstnanců

(1) Vedoucí orgánu veřejné správy je v rámci své odpovědnosti povinen v tomto orgánu zavést a udržovat vnitřní kontrolní systém, který

- a) vytváří podmínky pro hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy,
- b) je způsobilý včas zjišťovat, vyhodnocovat a minimalizovat provozní, finanční, právní a jiná rizika

vznikající v souvislosti s plněním schválených zá-
měrů a cílů orgánu veřejné správy,

- c) zahrnuje postupy pro včasné podávání informací příslušným úrovním řízení o výskytu závažných nedostatků a o přijímaných a plněných opatřeních k jejich nápravě.

(2) Ke splnění povinností podle odstavce 1 vedoucí orgánu veřejné správy vymezí v souladu s § 5 postavení a působnost organizačních složek státu, které nejsou účetními jednotkami podle zvláštního právního předpisu, organizačních složek územních samosprávných celků, organizačních útvarů, vedoucích a ostatních zaměstnanců tak, aby zajistil fungování řídicí kontroly a interního auditu. K tomu zejména

- a) stanoví rozsah odpovídajících pravomocí a odpovědností vedoucích a ostatních zaměstnanců při nakládání s veřejnými prostředky, včetně úplného a přesného vymezení povinností ve vztahu k jimi plněným úkolům,
- b) zajistí oddělení pravomocí a odpovědností při přípravě, schvalování, provádění a kontrole operací, zejména ve vztahu k výběrovým řízením, uzavírání smluv, vzniku závazků, platbám a vymáhání pohledávek,
- c) zajistí, aby o všech operacích a kontrolách byl proveden záznam a vedena příslušná dokumentace,
- d) přijme veškerá nezbytná opatření k ochraně veřejných prostředků,
- e) zajistí hospodárné, efektivní a účelné využívání veřejných prostředků v souladu se zásadami spolehlivého řízení uvedenými v odstavci 1,
- f) sleduje a zajišťuje plnění rozhodujících úkolů orgánu veřejné správy k dosažení schválených zá-
měrů a cílů.

(3) V případech závažných zjištění postupuje vedoucí orgánu veřejné správy podle § 22 odst. 6 obdobně.

(4) Všichni vedoucí zaměstnanci orgánu veřejné správy jsou v rámci vymezených povinností, pravomocí a odpovědností povinni zajistit fungování vnitřního kontrolního systému. Současně jsou povinni podávat vedoucímu orgánu veřejné správy včasné a spolehlivé informace o výsledcích dosahovaných při plnění stanovených úkolů, o vzniku významných rizik, o závažných nedostacích v činnosti orgánu veřejné správy a o přijímaných a plněných opatřeních k jejich nápravě.

(5) Na výkon finanční kontroly v rámci vnitřního kontrolního systému orgánu veřejné správy se nevztahují procesní pravidla podle § 12 až 21.

HLAVA II ŘÍDÍCÍ KONTROLA

§ 26

Předběžná kontrola

(1) Uvnitř orgánu veřejné správy zajišťují předběžnou kontrolu plánovaných a připravovaných operací

- a) vedoucí tohoto orgánu nebo vedoucí zaměstnanci jím pověřeni k nakládání s veřejnými prostředky orgánu veřejné správy jako příkazci operací,
- b) vedoucí zaměstnanec organizačního útvaru odpovědný za správu rozpočtu orgánu veřejné správy nebo jiný zaměstnanec pověřený k tomu vedoucím tohoto orgánu jako správce rozpočtu,
- c) vedoucí zaměstnanec organizačního útvaru odpovědný za vedení účetnictví orgánu veřejné správy nebo jiný zaměstnanec pověřený k tomu vedoucím tohoto orgánu jako hlavní účetní.

(2) Sloučení funkcí podle odstavce 1 je nepřipustné, není-li dále stanoveno jinak.

(3) Sloučení funkcí podle odstavce 1 písm. b) a c) je možné v případech, kdy je to odůvodněno malou pravděpodobností výskytu nepřiměřených rizik pro hospodaření s veřejnými prostředky, zejména v návaznosti na povahu činnosti orgánu veřejné správy, stanovené úkoly, stupeň obtížnosti finančního řízení, strukturu a počet zaměstnanců.

(4) Pro zaměření předběžné kontroly se použije obdobně ustanovení § 11 odst. 1 a pro její výkon se uplatní zejména kontrolní postupy podle § 6 odst. 2 písm. a).

(5) Zjistí-li osoby uvedené v odstavci 1 písm. b) a c), že operace byla provedena bez předběžné kontroly, oznámí své zjištění písemně vedoucímu orgánu veřejné správy. Ten je povinen přijmout opatření k prověření této nekontrolované operace a opatření k zabezpečení řádného výkonu předběžné kontroly.

§ 27

Průběžná a následná kontrola

(1) Uvnitř orgánu veřejné správy zajišťují průběžnou a následnou kontrolu jeho vedoucí prostřednictvím vedoucích zaměstnanců organizačních útvarů nebo k tomu pověřených zaměstnanců, kteří zajišťují přímé uskutečňování operací při hospodaření s veřejnými prostředky.

(2) Pro zaměření průběžné a následné kontroly se použije obdobně ustanovení § 11 odst. 2 a 3 a pro její výkon se uplatní zejména kontrolní postupy podle § 6 odst. 2 písm. b) až d).

(3) Zjistí-li osoby uvedené v odstavci 1 při výkonu průběžné a následné kontroly, že s veřejnými

prostředky je nakládáno nevhodně, neefektivně a neúčelně nebo v rozporu s právními předpisy, oznámí své zjištění písemně vedoucímu orgánu veřejné správy, který je povinen přijmout opatření k nápravě zjištěných nedostatků a opatření k zabezpečení řádného výkonu této kontroly.

HLAVA III INTERNÍ AUDIT

§ 28

Funkční nezávislost interního auditu

(1) Uvnitř orgánu veřejné správy zajišťuje interní audit funkčně nezávislý útvar, případně k tomu zvlášť pověřený zaměstnanec, organizačně oddělený od řídicích výkonných struktur (dále jen „útvary interního auditu“).

(2) Interní audit je nezávislé a objektivní přezkoumávání a vyhodnocování operací a vnitřního kontrolního systému orgánu veřejné správy, které zjišťuje, zda

- a) právní předpisy, přijatá opatření a stanovené postupy jsou v činnosti orgánu veřejné správy dodržovány,
- b) rizika vztahující se k činnosti orgánu veřejné správy jsou včas rozpoznávána a zda jsou přijímána odpovídající opatření k jejich vyloučení nebo zmírnění,
- c) řídicí kontroly poskytují vedoucímu orgánu veřejné správy spolehlivé a včasné provozní, finanční a jiné informace,
- d) provozní a finanční kritéria podle § 4 jsou plněna,
- e) zavedený vnitřní kontrolní systém je dostatečně účinný, reaguje včas na změny ekonomických, právních, provozních a jiných podmínek,
- f) dosažené výsledky při plnění rozhodujících úkolů orgánu veřejné správy poskytují dostatečné ujištění, že schválené záměry a cíle tohoto orgánu budou splněny.

(3) Na základě svých zjištění předkládá útvar interního auditu vedoucímu orgánu veřejné správy doporučení ke zdokonalování kvality vnitřního kontrolního systému, k předcházení nebo ke zmírnění rizik a k přijetí opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Současně tento útvar zajišťuje v orgánu veřejné správy konzultační činnost.

(4) Interní audit zahrnuje zejména

- a) finanční audity, které ověřují, zda údaje vykázané ve finančních, účetních a jiných výkazech věrně zobrazují majetek, zdroje jeho financování a hospodaření s ním,
- b) audity systémů, které prověřují a hodnotí systémy zajištění příjmů orgánu veřejné správy, včetně vy-

máhání pohledávek, financování jeho činnosti a zajištění správy veřejných prostředků,

- c) audity výkonu, které zkoumají výběrovým způsobem hospodárnost, efektivnost a účelnost operací i přiměřenost a účinnost vnitřního kontrolního systému.

§ 29

Postavení útvaru interního auditu

(1) Útvar interního auditu je přímo podřízen vedoucímu orgánu veřejné správy, který zajišťuje jeho funkční nezávislost a organizační oddělení od řídicích výkonných struktur.

(2) Vedoucího útvaru interního auditu, případně zaměstnance uvedeného v § 28 odst. 1 jmenuje a odvolává vedoucí orgánu veřejné správy.

(3) Útvar interního auditu nelze pověřovat úkoly, které jsou v rozporu s nezávislým plněním jemu stanovených úkolů.

(4) V případech s malou pravděpodobností výskytu nepřiměřených rizik při hospodaření s veřejnými prostředky, a to zejména v návaznosti na povahu zajišťovaných úkolů, strukturu a stupeň obtížnosti vnitřního řízení, mohou orgány veřejné správy podle § 8 odst. 1 u organizačních složek státu a příspěvkových organizací ve své působnosti, územní samosprávné celky podle § 9 odst. 3 u svých organizačních složek a příspěvkových organizací ve své působnosti nahradit funkci útvaru interního auditu výkonem veřejnosprávní kontroly podle části druhé tohoto zákona.

(5) Obce, které mají méně jak 15 000 obyvatel, mohou nahradit funkci útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření. V takovém případě zajišťují průběžné sledování a hodnocení účinnosti těchto opatření a přitom zvažují zavedení útvaru interního auditu. Pokud v návaznosti na toto hodnocení zjistí, že přijatá opatření nejsou dostatečně účinná, jsou obce povinny bez zbytečného odkladu útvar interního auditu zřídit.

§ 30

Plánování interního auditu

(1) Interní audit se vykonává v orgánu veřejné správy v souladu se střednědobým plánem a ročními plány jednotlivých auditů.

(2) Střednědobý plán stanoví priority a odráží potřeby orgánu veřejné správy z hlediska dosavadních výsledků jeho činnosti a předpokládaných záměrů a cílů na víceleté období.

(3) Roční plán upřesňuje na základě střednědobého plánu rozsah, věcné zaměření a typ auditů, jejich cíle, časové rozvržení a personální zajištění. Dále obsahuje zejména odbornou přípravu interních auditorů, úkoly v metodické a konzultační činnosti.

(4) Plány interního auditu zpracovává útvar interního auditu na základě objektivního hodnocení rizik, která vyplývají ze stanovených úkolů orgánu veřejné správy, s přihlédnutím k výsledkům veřejnosprávní a jiné kontroly uskutečněné u tohoto orgánu a ke zjištěním vnitřního kontrolního systému.

(5) Vedoucí útvaru interního auditu projednává přípravu plánů s vedoucím orgánu veřejné správy, který tyto plány schvaluje. Přitom bere v úvahu jeho doporučení.

(6) Ve zvláště odůvodněných případech může útvar interního auditu na vyžádání vedoucího orgánu veřejné správy operativně zařadit výkon konkrétního auditu mimo schválený roční plán.

(7) Vedoucí orgánu veřejné správy nejméně jednou ročně zajistí prověření účinnosti vnitřního kontrolního systému, který zahrnuje všechny kontrolní činnosti v rámci vnitřního provozního a finančního řízení tohoto orgánu. Tam, kde dosud nebyla zavedena funkce interního auditu, se prověří u tohoto orgánu i potřeba jeho zavedení.

§ 31

Podávání zpráv

(1) Útvar interního auditu předává zprávy o svých zjištěních z provedených auditů bez zbytečného odkladu vedoucímu orgánu veřejné správy s doporučením k přijetí opatření podle § 28 odst. 3.

(2) Zjistí-li útvar interního auditu, že na základě oznámení řídicí kontroly nebo na základě jeho vlastního návrhu nebyla přijata příslušná opatření, je povinen na toto zjištění písemně upozornit vedoucího orgánu veřejné správy.

(3) Výsledky interního auditu jsou souhrnně uváděny v roční zprávě předkládané vedoucímu orgánu veřejné správy, která zejména

a) hodnotí obecnou kvalitu vnitřního kontrolního systému,

b) analyzuje výskyt závažných nedostatků, které nepříznivě ovlivnily činnost orgánu veřejné správy, včetně nedostatků ve fungování vnitřního kontrolního systému, a které byly důvodem snížení finanční výkonnosti v činnosti orgánu veřejné správy,

c) předkládá doporučení ke zkvalitnění řízení provozní a finanční činnosti orgánu veřejné správy a jeho vnitřního kontrolního systému.

(4) Na základě doporučení útvaru interního auditu, uvedených ve zprávě podle odstavce 3, přijímá vedoucí orgánu veřejné správy odpovídající opatření.

(5) Zpráva podle odstavce 3 a přijatá opatření podle odstavce 4 jsou podkladem pro vypracování roční zprávy orgánu veřejné správy podle § 22, která za-

hrnuje údaje a informace o výsledcích finanční kontroly v tomto orgánu.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZMOCŇOVACÍ

§ 32

Přechodná ustanovení

(1) Finanční kontroly a kontroly, které mají povahu finančních kontrol ve smyslu tohoto zákona a byly zahájeny přede dnem jeho účinnosti, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Za kontroly podle odstavce 1 se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považují i finanční revize a kontroly účelových dotací, návratných finančních výpomocí, půjček a příspěvků poskytovaných ze státního rozpočtu České republiky a ze státních fondů České republiky podle zvláštního právního předpisu²⁷⁾ a řídí se nadále tímto zákonem.

(3) Vedoucí orgánu veřejné správy zajistí zavedení systému finanční kontroly podle tohoto zákona do 6 měsíců od nabytí jeho účinnosti.

§ 33

Zmocňovací ustanovení

Vyhlášku k provedení § 6 odst. 4 a § 22 odst. 5 vydá Ministerstvo financí.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o rozpočtových pravidlech

§ 34

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění zákona č. 493/2000 Sb., zákona č. 141/2001 Sb. a zákona č. 187/2001 Sb., se mění takto:

1. § 39 včetně poznámky pod čarou č. 22) zní:

„§ 39

(1) Správce kapitoly je odpovědný za hospodaření s prostředky státního rozpočtu a jinými peněžními prostředky státu ve své kapitole.

(2) Ministerstvo financí, územní finanční orgány, správci kapitol a okresní úřady zajišťují kontrolu hospodaření s prostředky státního rozpočtu, jinými peněžními prostředky státu a prostředky Národního

fondu (dále jen „finanční kontrola“) podle zvláštního právního předpisu.

²²⁾ Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

2. § 40, 41 a 42 se zrušují.

3. § 43 zní:

„§ 43

Jsou-li prostředky ze zahraničí poskytovány prostřednictvím státního rozpočtu, postupuje se při jejich finanční kontrole podle zvláštního právního předpisu.²²⁾

4. V § 44 odst. 6 se slova „po vyčerpání řádných opravných prostředků podle zvláštního právního předpisu²²⁾“ zrušují.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

§ 35

V zákoně č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, se v § 15 dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„(2) Územní samosprávné celky zajišťují výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.^{10a)}

^{10a)} Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o hlavním městě Praze

§ 36

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb. a zákona č. 273/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se doplňuje odstavcem 4, který včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(4) Hlavní město Praha zajišťuje výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}

^{1a)} Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné

²⁷⁾ Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

2. V § 3 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Městské části zajišťují výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o obcích (obecní zřízení)

§ 37

V zákoně č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., se za § 9 vkládá nový § 9a, který včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní:

„§ 9a

Obce zajišťují výkon finanční kontroly podle zvláštního právního předpisu.^{2a)}

^{2a)} Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o krajích (krajské zřízení)

§ 38

V zákoně č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění zákona č. 273/2001 Sb., se v § 2 doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 1a) zní:

„(3) Kraje zajišťují výkon finanční kontroly podle rozpočtových pravidel územních rozpočtů a podle zvláštního právního předpisu.^{1a)}“

^{1a)} Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o okresních úřadech

§ 39

V zákoně č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech, v § 9 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 7a) zní:

„(2) Okresní úřad zajišťuje výkon finanční kontroly u svých organizačních složek a příspěvkových organizací a u obcí a jimi zřízených organizací podle zvláštního právního předpisu.^{7a)}“

^{7a)} Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o správě daní a poplatků

§ 40

V zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb. a zákona č. 271/2001 Sb., se v § 24 odst. 6 na konci písmene i) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno j), které včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

„j) Ministerstvu financí údaje o výši stanoveného odvodu neoprávněně použitých nebo zadržovaných prostředků státního rozpočtu nebo státních fondů, na základě zvláštního právního předpisu.^{12a)}“

^{12a)} § 18 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

§ 41

Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 492/2000 Sb. a zákona č. 229/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 48 odst. 1 se slovo „Vnitřní“ a slova „(dále jen „kontrola““ zrušují.

2. V § 49 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 65a) zní:

„(1) Kontrolní metody, kontrolní postupy a vzájemné vztahy kontrolních orgánů a kontrolovaných organizačních složek při provádění kontroly se řídí zvláštními právními předpisy,^{65a)} které upravují finanční kontrolu a její výkon, a pravidly obsaženými ve vnitřních předpisech vydaných kontrolními orgány.“

^{65a)} Například zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole).“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ
ÚČINNOST

§ 42

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

321

ZÁKON

ze dne 17. srpna 2001

**o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru
a o změně zákona č. 64/1986 Sb.**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**NĚKTERÉ PODMÍNKY SJEDNÁVÁNÍ
SPOTŘEBITELSKÉHO ÚVĚRU**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví některé podmínky smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, v souladu s právem Evropských společenství.¹⁾

(2) Tento zákon se nevztahuje na

- a) smlouvu, ve které je poskytován spotřebitelský úvěr na koupi, výstavbu, opravu nebo údržbu nemovitosti,
- b) nájemní smlouvu, která po uplynutí určité doby nezaručuje převod vlastnického práva nebo práva obsahově obdobného vlastnickému právu,
- c) půjčku poskytnutou bez úroku nebo jakékoli úplaty,
- d) spotřebitelský úvěr na průběžné poskytování služeb, za které spotřebitel může platit v průběhu jejich poskytování formou splátek,
- e) smlouvu, ve které je poskytován spotřebitelský úvěr na částky nižší než 5 000 Kč nebo vyšší než 800 000 Kč; je-li uzavřeno více smluv, ve kterých se sjednává spotřebitelský úvěr za stejným účelem, považuje se pro tyto účely za jediný spotřebitelský úvěr souhrn všech těchto smluv,
- f) spotřebitelský úvěr, jehož splatnost nepřesahuje 3 měsíce nebo je splatný nejvýše ve 4 splátkách ve lhůtě přesahující 12 měsíců.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) spotřebitelským úvěrem poskytnutí peněžních prostředků nebo odložená platba, například ve formě úvěru, půjčky nebo koupě najaté věci, za

které je spotřebitel povinen platit. Spotřebitelským úvěrem není

1. platba, kterou spotřebitel platí za nesplnění závazku vyplývajícího ze smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr,
 2. platba, kterou spotřebitel platí mimo kupní cenu, aniž byl na koupi poskytnut spotřebitelský úvěr,
 3. platba za převod peněžních prostředků a platba za vedení účtu, který je určen ke splácení spotřebitelského úvěru; to neplatí pro případ, kdy tato platba je nepřiměřeně vysoká a kdy spotřebitel nemá možnost volby způsobu placení; do celkové výše spotřebitelského úvěru se však započítává cena za přijetí platby,
 4. platba související s účastí na dohodách, které se přímo nevazí na smlouvu, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, a to i tehdy, když tyto dohody mají vliv na podmínky spotřebitelského úvěru,
 5. platba za pojištění nebo záruku, pokud se nejedná o pojištění nebo záruku, která má věřiteli zajistit splacení spotřebitelského úvěru v případě smrti spotřebitele, jeho invalidity, pracovní neschopnosti nebo nezaměstnanosti, a to maximálně ve stejné výši, jako je celková výše spotřebitelského úvěru, včetně úroku a jiných plateb spojených s poskytnutím spotřebitelského úvěru,
- b) spotřebitelem fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti a v jejíž prospěch je spotřebitelský úvěr sjednáván,
 - c) věřitelem fyzická nebo právnická osoba poskytující spotřebitelský úvěr v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti nebo sdružení takovýchto osob,
 - d) roční procentní sazbou nákladů na spotřebitelský úvěr procentní podíl z dlužné částky, který je spotřebitel povinen zaplatit věřiteli za období 1 roku.

¹⁾ Směrnice Rady 87/102/EHS o sblížení zákonů a dalších právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru, ve znění směrnice 90/88/EHS a směrnice 98/7/ES.

§ 3

Jestliže je nabízen spotřebitelský úvěr nebo zprostředkování smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, reklamou²⁾ nebo nabídkou zboží nebo služby obsahující úrokovou sazbu nebo jakékoli údaje týkající se nákladů na úvěr, musí být jejich součástí roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr nebo příklad jejího výpočtu. Vzorec výpočtu roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr je uveden v příloze tohoto zákona.

Některé požadavky na smlouvu, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr

§ 4

(1) Smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí být uzavřena písemně. Jedno vyhotovení smlouvy musí obdržet spotřebitel.

(2) Smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí obsahovat také

- a) stanovení roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr způsobem uvedeným v příloze tohoto zákona,
- b) stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele,
- c) stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení,
- d) stanovení jednotlivých plateb, včetně těch, které jsou uvedeny v § 2 písm. a) bodech 1 až 5, budou-li placeny spolu se spotřebitelským úvěrem; pokud jednotlivé platby nelze přesně stanovit, musí být uveden způsob jejich výpočtu,
- e) závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smlouvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr,
- f) u smluv, ve kterých se sjednává koupě najaté věci, výši spotřebitelského úvěru,
- g) ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěru před stanovenou lhůtou (§ 11),
- h) podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah,
- i) způsob placení.

§ 5

(1) V případě, kdy smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, umožňuje změnu roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr nebo změnu výše

plateb s úvěrem souvisejících, které v době výpočtu nebyly vyčíslitelné, je nutno při výpočtu vycházet z předpokladu, že úrok a ostatní platby zůstávají neměnné a budou platit do konce platnosti smlouvy, na jejímž základě byl spotřebitelský úvěr sjednán.

(2) V případě, kdy nelze stanovit roční procentní sazbu nákladů na spotřebitelský úvěr, musí věřitel ve smlouvě, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, uvést maximální výši úvěru, výši plateb s úvěrem souvisejících a podmínky, za kterých lze tyto platby měnit.

Důsledky porušení povinností

§ 6

Nesplňuje-li smlouva o poskytnutí spotřebitelského úvěru náležitosti uvedené v § 4, pokládá se spotřebitelský úvěr za úvěr úročený ve výši diskontní sazby platné v době uzavření smlouvy, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, uveřejněné pro příslušné období Českou národní bankou; ujednání o jiných platbách na spotřebitelský úvěr se stávají neplatnými, to vše s účinností ode dne, kdy spotřebitel tuto skutečnost uplatní u věřitele.

§ 7

Práva spotřebitele vůči dodavateli zboží nebo služeb (dále jen „dodavatel“) nesmí být zkrácena poskytnutím spotřebitelského úvěru na jejich zaplacení.

§ 8

(1) Jestliže spotřebitelský úvěr poskytuje dodavatel a spotřebitel odstoupí od smlouvy o dodání zboží nebo služeb, vrátí mu dodavatel splacený spotřebitelský úvěr; tím není dotčen nárok spotřebitele na náhradu způsobené škody podle zvláštních právních předpisů. Od smlouvy lze odstoupit pouze v případech, které stanoví zákon nebo smlouva.

(2) Uplatnění práva podle odstavce 1 nesmí mít za následek zvýšení ceny spotřebitelského úvěru ani uplatnění sankcí.

§ 9

Právo na vrácení spotřebitelského úvěru podle § 8 odst. 1 a právo na náhradu škody může spotřebitel písemně uplatnit také u věřitele, jestliže spotřebitel uzavře smlouvu, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr s osobou jinou, než je dodavatel, a

- a) mezi věřitelem a dodavatelem byla uzavřena smlouva o výhradním obchodním zastoupení při poskytování spotřebitelského úvěru, na jejímž základě byl poskytnut spotřebitelský úvěr, a

²⁾ Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 258/2000 Sb.

- b) oprávněný požadavek spotřebitele na řádné plnění nebo na náhradu škody, který spotřebitel uplatnil u dodavatele, nebyl uspokojen.

§ 10

V případě, že spotřebitelský úvěr slouží k pořízení zboží a toto zboží je vráceno věřiteli, popřípadě třetí osobě, musí dojít k přiměřenému vypořádání mezi spotřebitelem a věřitelem, popřípadě třetí osobou.

§ 11

Spotřebitel je oprávněn splatit spotřebitelský úvěr před dobou stanovenou ve smlouvě. V takovém případě má spotřebitel nárok na snížení plateb ze spotřebitelským úvěrem souvisejících o takovou částku, aby splacením spotřebitelského úvěru před dobou splatnosti nezáskal žádný z účastníků smlouvy o spotřebitelském úvěru nepřiměřený prospěch na úkor ostatních účastníků.

§ 12

Platby směnkou nebo šekem

Splácí-li spotřebitel spotřebitelský úvěr prostřednictvím směnky nebo šeku nebo zajišťuje-li jimi jeho splacení, musí si věřitel počínat tak, aby byla zachována všechna práva spotřebitele, která vyplývají ze smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru.

§ 13

Dozor nad dodržováním zákona

Dozor nad dodržováním podmínek stanovených tímto zákonem vykonává Česká obchodní inspekce.³⁾

§ 14

Závěrečné ustanovení

Právní vztahy týkající se spotřebitelského úvěru vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí dosavadními předpisy.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o České obchodní inspekci

§ 15

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb. a zákona č. 102/2001 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slova „vnitřním trhu“ vkládají slova „nebo poskytující spotřebitelský úvěr“.

2. V § 2 odst. 2 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které včetně poznámky pod čarou č. 1e) zní:

„h) zda osoby poskytující spotřebitelský úvěr dodržují podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.^{1e)}“

^{1e)} Zákon č. 321/2001 Sb., o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru a o změně zákona č. 64/1986 Sb.“.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

³⁾ Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

Výpočet roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr

Roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr se vypočítá podle následujícího vzorce

$$\sum_{K=1}^{K=m} \frac{A_K}{(1+i)^{t_K}} = \sum_{K'=1}^{K'=m'} \frac{A'_{K'}}{(1+i)^{t_{K'}}$$

Význam písmen a symbolů:

K je pořadové číslo půjčky téže osoby

K' je číslo splátky

A_K je výše půjčky číslo K

$A'_{K'}$ je výše splátky číslo K'

Σ značí celkový souhrn

m je číslo poslední půjčky

m' je číslo poslední splátky

t_K je interval, vyjádřený v počtu roků a ve zlomcích roku, ode dne půjčky č. 1 do dnů následných půjček č. 2 až m

$t_{K'}$ je interval, vyjádřený v počtu roků a ve zlomcích roku, ode dne půjčky č. 1 do dnů splátek nebo úhrad poplatků č. 1 až m'

i je hledaná roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr, kterou je možno vypočítat (buď algebraicky nebo numericky opakovanými aproximacemi na počítači), jestliže jsou hodnoty ostatních veličin rovnice známy buď ze smlouvy nebo odjinud.

Poznámky:

- Částky hrazené oběma smluvními stranami v různých dobách nemusí být nutně stejné a nemusí být nutně hrazeny ve stejných intervalech.
- Počátečním dnem je den první půjčky.
- Intervaly mezi daty použitými při výpočtu se vyjadřují počtem roků nebo zlomky roku. Pro délku roku se používá 365 dnů nebo 365,25 dne nebo (v přestupných letech) 366 dnů, 52 týdnů nebo 12 měsíců stejné délky. Pro průměrnou délku tohoto měsíce se předpokládá 30,41666 dnů (tj. 365/12).
- Výsledek výpočtu se vyjádří s přesností na nejméně jedno desetinné místo. Pro zaokrouhlování na určitý počet desetinných míst platí následující pravidlo: Je-li číslice na desetinném místě za desetinným místem, na které se zaokrouhluje, větší než 5 nebo rovna 5, zvýší se číslice na zaokrouhlovaném desetinném místě o jedničku.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2001 činila 3000,- Kč, druhá záloha na rok 2001 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Brno:** Vyšehrad, s. r. o., Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057, Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučerič, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhříněves; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšší v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.